

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังจากการ
ลงทุนในหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม

Macro Economic and Foreign Index Factors Affecting Sectoral Rate of Return

โดย

นายเกียรติคุณ แสงสอาด
รหัสประจำตัว 46067831

ณ

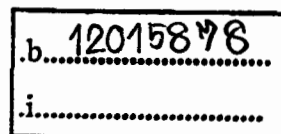
ก8522
2548

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

86844

16 ส.ค. 2552

เสนอ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคและดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม

นักศึกษา : นายเกียรติคุณ แสงสอาด

ระดับการศึกษา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.กุลกัญญา ณ ป้อมเพ็ชร

ในปัจจุบัน การซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอันมาก ประชาชนและนักลงทุนมักตัดสินใจนำเงินออมไปลงทุนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนซึ่งรวมอยู่ในรูปของเงินปันผลและส่วนต่างจากการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ (Capital Gain) ซึ่งผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนนี้อาจมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคของประเทศหลาย ๆ ปัจจัยเช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ อัตราแลกเปลี่ยน โดยแต่ละปัจจัยจะมีความสัมพันธ์กับดัชนีหุ้นไม่เท่ากัน อาจมีมากหรือน้อย นอกจากปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคแล้วตลาดหลักทรัพย์ไทยยังได้รับผลกระทบจากเงินทุนจากนอกประเทศที่มีกำลังซื้อมากยิ่งขึ้น จึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคและดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีผลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม โดยจะศึกษาหาความสัมพันธ์ทั้งขนาดและทิศทาง เพื่อให้เป็นแนวทางสำหรับผู้ลงทุนในการใช้ตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์แต่ละหมวดอุตสาหกรรม

ผลการศึกษา พบว่าตัวแปรทางเศรษฐกิจคือปริมาณเงินแบบกว้าง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ดัชนีผู้บริโภคและอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทมีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมแต่ละหมวด หมวดอุตสาหกรรมธนาคารมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยน ในทิศทางตรงข้าม หมวดอุตสาหกรรมการเงินมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินแบบกว้างในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กับดัชนีผู้บริโภคในทิศทางตรงกันข้ามหมวดอุตสาหกรรมประกันภัยมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากในทิศทางตรงข้ามและหมวดอุตสาหกรรมสื่อสารมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทในทิศทางตรงข้าม

ด้านปัจจัยจากดัชนีหุ้นต่างประเทศมีผลการวิเคราะห์คือ ดัชนี KSE ของตลาดหุ้นเกาหลีใต้ที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมธนาคารและหมวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุตสาหกรรมการเงินในทิศทางเดียวกันดัชนีไฟแนนท์เชียลไทม์ของตลาดหุ้นลอนดอนที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมประกันภัยในทิศทางตรงข้ามสุดท้ายคือดัชนี PSE ของตลาดหุ้นฟิลิปปินส์และดัชนี KLSE ของตลาดหุ้นมาเลเซียที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมสื่อสารในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษานี้คือแนวการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของระดับราคาหลักทรัพย์ในประเทศไทยยังเกิดจากการที่นักลงทุนได้รับข่าวสารภายในทำให้เกิดการซื้อ-ขายผิดปกติ ดังนั้นระดับราคาของหลักทรัพย์จึงไม่เป็นไปตามกลไกตลาด จึงน่าที่จะนำตัวแปรนี้เข้ามาเป็นตัวแปรอิสระในสมการด้วยและผลตอบแทนที่วิเคราะห์เฉพาะหมวดอุตสาหกรรมคือหมวดธนาคาร การเงิน การประกันภัย และการสื่อสารซึ่งน่าจะทดสอบการวิเคราะห์ทุกหมวดอุตสาหกรรมและดูผลทดสอบว่ามีแนวโน้มอย่างไร

ABSTRACT

Title : Macro Economic and Foreign Index Factors affect to Sectoral Rate of Return

Student : Mr. Kiatikhun Sangsaard

Level of Study : Master of Business Administration

Major : Business Administration

Advisor : Associate Professor Kulkanya Napompech

Nowadays investments in stock market are very popular. People generally invest their savings by weighing the risks against the expected return. Expected returns, known as the sectoral rate of return, take the forms of dividends and capital gains. The sectoral rate of return may relate, and exchange rate. Each factor has a different effect upon the sectoral rate of return. Other than macro economic factors, the sectoral rate of return also has been influenced by foreign investment funds with high purchasing power. As seen, the trend of SET is somewhat affected by the foreign stock index. So this study will find the relationship of macro economic factors with the sectoral rate of return. This study will find out both the strength and the direction of the relationship. This information will serve as guidelines for investors in stock investment to see in which stocks and what time the should invest.

The result of the analysis show that some economic factors are tied to the sectoral rate of return. The banking industry has an inverse relationship to the exchange rate. The finance industry has a direct relationship to the board money factor and an inverse relationship to price index. The insurance industry has and inverse relationship to the exchange rate. For the foreign index factors, the study found that KSE index has a direct relationship with both the bank sectoral rate of return and finance sectoral rate of return. The Financial Times index of London has an inverse relationship with the insurance rate of return. The PSE index of Philippines and the KLSE of Malaysia have relationships with the communication industry's sectoral rate of return.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The suggestion for this study is , The investor analyze the fluctuation of stock price from the internal source information which result in abnormal stock price. So ,this internal variable may important to consider and another point is to analyze the all stock in sectoral index.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	(1)
สารบัญ	(2)
สารบัญตาราง	(4)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
นิยามศัพท์	3
การตรวจเอกสาร	5
แหล่งที่มาของข้อมูล	7
วิธีการศึกษา	7
บทที่ 2 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	9
ทฤษฎีทางการเงิน Arbitrage Pricing Theory	9
ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจและผลตอบแทน ที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์	11
ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์	15
บทที่ 3 ตลาดทุนและตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	19
ตลาดทุน	19
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	22
ดัชนีราคากลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ	39
บทที่ 4 ผลการศึกษา	43
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจกับผลตอบแทนที่คาดหวังของ หลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม	43
การวิเคราะห์การกระจายตัวปกติของข้อมูล	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
ผลวิเคราะห์ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม	51
ปัจจัยจากดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของ	57
หลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม	
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	62
สรุป	62
ข้อเสนอแนะ	64
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	66
ประวัติผู้เขียน	73

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงข้อมูลกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดอุตสาหกรรม	41
2 ค่าทางสถิติแสดงการกระจายทางสถิติและค่านัยสำคัญของตัวแปรตาม หลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม ทดสอบที่ระดับความมั่นใจ 95 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธี Kolmogorov-Smirnov	50
3 ค่าทางสถิติแสดงการกระจายทางสถิติและค่านัยสำคัญของตัวแปรต้น ตัวแปรทางเศรษฐกิจ ทดสอบที่ระดับความมั่นใจ 95 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธี Kolmogorov-Smirnov	50
4 ค่าทางสถิติแสดงการกระจายทางสถิติและค่านัยสำคัญของตัวแปรต้น ดัชนีหุ้นต่างประเทศ ทดสอบที่ระดับความมั่นใจ 95 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธี Kolmogorov-Smirnov	51
5 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่า t-test และค่านัยสำคัญของตัวแปรทางเศรษฐกิจ ที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดธนาคาร	52
6 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่า t-test และค่านัยสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดการเงิน	53
7 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่า t-test และค่านัยสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดประกันภัย	54
8 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่า t-test และค่านัยสำคัญของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดสื่อสาร	55
9 ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ อุตสาหกรรมแต่ละหมวด ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ และทิศทางของความสัมพันธ์	55
10 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่านัยสำคัญ และค่าความสัมพันธ์ R^2 ของดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดธนาคาร	57
11 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่านัยสำคัญ และค่าความสัมพันธ์ R^2 ของดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดการเงิน	58

ตารางที่	หน้า
12 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่านัยสำคัญ และค่าความสัมพันธ์ R^2 ของดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดประกันภัย	59
13 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่านัยสำคัญ และค่าความสัมพันธ์ R^2 ของดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดสื่อสาร	60
14 ดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวด อุตสาหกรรมแต่ละหมวด ค่าความสัมพันธ์และทิศทางของความสัมพันธ์	61

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ผังแสดงการควบคุมการดำเนินงานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	20
2 ผังแสดงการบริหารงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	23
3 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ หมวดอุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547	44
4 ปริมาณเงินแบบแคบและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ หมวดอุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547	44
5 ปริมาณเงินแบบกว้างและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ หมวดอุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547	45
6 ปริมาณร้อยละดอกเบี้ยเงินฝากและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ หมวดอุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547	46
7 ดัชนีผู้บริโภคและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ หมวดอุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547	46
8 อัตราแลกเปลี่ยนและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ หมวดอุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547	47
9 ดัชนีหุ้นต่างประเทศ 10 ดัชนี เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547	48

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

จากสภาพการขยายตัวของสังคมและเศรษฐกิจในอดีตที่ผ่านมาการส่งเสริมการลงทุนในภาคต่าง ๆ เช่น ภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมนับเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญก้าวหน้าซึ่งส่งผลสะท้อนไปถึงการพัฒนาทางสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศให้ดีขึ้นตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อจะเป็นแรงกระตุ้นการเจริญเติบโตของไทยได้แก่การส่งเสริมการส่งออก ภาคการท่องเที่ยวและภาคการลงทุนจากต่างประเทศจากการเร่งส่งเสริมการลงทุนของภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ จำเป็นต้องอาศัยทุนทรัพย์จำนวนมากซึ่งในอดีตส่วนใหญ่กระทำในรูปของการกู้ยืมผ่านสถาบันการเงินหรือกู้ยืมจากต่างประเทศ ทำให้สัดส่วนของDebt/Equity Ratio ของธุรกิจในประเทศมีระดับสูงซึ่งภาวะของการกู้ยืมดังกล่าวต้องชำระดอกเบี้ยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและต้องใช้คืนเงินต้นภายในระยะเวลาตามกำหนดเป็นผลให้การดำเนินกิจการไม่คล่องตัวมากนัก จากความผันผวนของปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองภายในและภายนอกประเทศทำให้เกิดความไม่แน่นอนต่อภาระที่ต้องชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยซึ่งยากต่อการบริหาร ดังนั้นหน่วยงานและองค์กรทางราชการได้เล็งเห็นปัญหาดังกล่าวจึงได้มีการส่งเสริมและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจให้แก่กิจกรรมต่าง ๆ ในการหาแหล่งเงินทุนใหม่ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนระยะยาว การระดมเงินทุนจากประชาชนจึงเป็นหนทางหนึ่งที่สะดวกที่สุดในการระดมเงินทุนระยะยาวคือการระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์เป็นแหล่งจัดหาเงินทุนระยะยาวที่เรียกว่าตลาดทุนการจำแนกตลาดทุนมีวิธีการจำแนกโดยพิจารณาจากลักษณะการออกหลักทรัพย์ว่าเป็นหลักทรัพย์ออกใหม่หรือไม่ถ้าเป็นหลักทรัพย์ออกใหม่จากสถาบันไปสู่นักลงทุนใหม่เรียกตลาดนั้นว่า"ตลาดแรก" (Primary Market) แต่ถ้าหลักทรัพย์ที่ซื้อและขายนั้นเป็นของนักลงทุนที่เคยซื้อและขายกันมาแล้วและนำมาขายต่ออีกทีหนึ่ง เรียกว่า "ตลาดรอง" (Secondary Market) ซึ่งตลาดหุ้นโดยทั่วไปจัดอยู่ในประเภทของตลาดรอง

ในปัจจุบัน การซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอันมาก ประชาชนและนักลงทุนมักตัดสินใจนำเงินออมไปลงทุนโดยคำนึงถึงความเสี่ยง และผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในรูปของเงินปันผลและส่วนต่างจากการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พาณิชย์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทและดัชนีผู้บริโภค โดยหมวดอุตสาหกรรมที่จะทำการศึกษามี 6 หมวดอุตสาหกรรม ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ (Banking Sector) เงินทุนและหลักทรัพย์ (Finance and Securities Sector) ประกันภัย (Insurance Sector) พลังงาน (Energy Sector) ปิโตรเคมี (Petro Sector) และสื่อสาร (Communication Sector) อีกทั้งดัชนีหุ้นต่างประเทศ 10 ดัชนีคือ

1. ดัชนี Dow Jones	ประเทศสหรัฐอเมริกา
2. ดัชนี Financial Time	ประเทศอังกฤษ
3. ดัชนี Nikkei	ประเทศญี่ปุ่น
4. ดัชนี Hang Seng	ประเทศฮ่องกง
5. ดัชนี Straits Times	ประเทศสิงคโปร์
6. ดัชนี KLSE Composite	ประเทศมาเลเซีย
7. ดัชนี JSX Composite	ประเทศอินโดนีเซีย
8. ดัชนี PSE Composite	ประเทศฟิลิปปินส์
9. ดัชนี KSE Composite	ประเทศเกาหลีใต้
10. ดัชนี All Ordinaries	ประเทศออสเตรเลีย

การศึกษานี้ทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลรายไตรมาส ระหว่างไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2543 ถึง ไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2547 รวมจำนวน 20 ไตรมาส

นิยามศัพท์

ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค หมายถึง ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจที่ใช้วิเคราะห์ภาวะทางเศรษฐกิจ ในที่นี้ใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปริมาณเงินแบบแคบ ปริมาณเงินแบบกว้าง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ อัตราแลกเปลี่ยน และดัชนีผู้บริโภค

ปริมาณเงินตามความหมายแคบ หมายถึง ปริมาณเงินที่ประกอบด้วยเหรียญกษาปณ์ ธนบัตรและเงินฝากเพื่อเรียกทั้งหมดที่หมุนเวียนอยู่ในมือประชาชนในขณะใดขณะหนึ่ง

ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง หมายถึง ปริมาณเงินในความหมายแคบทั้งหมดรวมด้วยเงินฝากประจำในรูปแบบต่าง ๆ

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์หมายถึง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ ซึ่งเป็นอัตราเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของของธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทย 5 แห่ง คือธนาคารกรุงเทพ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ และ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา เป็นตัวแทนของ ธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งหมด

อัตราแลกเปลี่ยน หมายถึง อัตราที่เทียบระหว่างค่าของเงินบาทเทียบกับ 1 หน่วยดอลลาร์ สหรัฐอเมริกา

ดัชนีผู้บริโภค หมายถึงระดับราคาที่แตกต่างกันจากราคาที่ตั้งไว้เป็นมาตรฐาน คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของราคาสินค้าและบริการจัดทำโดยกรมการค้าภายในกระทรวงพาณิชย์

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของหลักทรัพย์ในหมวดอุตสาหกรรม หมายถึง อัตราส่วนระหว่างผลรวมของความต่างในราคาหลักทรัพย์และเงินปันผลของหลักทรัพย์ ($SP_{t-1} - SP_t + D_t$) กับ ราคาหลักทรัพย์ ณ เวลา t ที่พิจารณา (SP_t)

หลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมหมายถึงหลักทรัพย์ที่ถูกจัดกลุ่มอยู่ในแต่ละหมวดอุตสาหกรรม เช่น หลักทรัพย์ในหมวดธนาคารประกอบด้วยหลักทรัพย์ BBL KBANK KTB และ SCB ส่วนหลักทรัพย์ในหมวดการเงิน ประกอบด้วยหลักทรัพย์ ASL ASP KK KEST KGI TISCO NFS และ ZMICO เป็นต้น ซึ่งหลักทรัพย์ที่เลือกจากหมวดอุตสาหกรรมเลือกจากหลักทรัพย์ที่อยู่ในกลุ่มระดับค่าตลาดสูงสุดในแต่ละหมวด

หมวดอุตสาหกรรม หมายถึง กลุ่มหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์โดยเป็นการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมแบบสองระดับ คือ กลุ่มเศรษฐกิจ (Industry-Group) และ หมวดอุตสาหกรรม (Sector) คือ หมวดธนาคาร หมวดการเงิน หมวดประกันภัย หมวดพลังงาน หมวดปิโตรเคมี และหมวดสื่อสารโดยหมวดอุตสาหกรรมที่เลือกพิจารณาจากหมวดอุตสาหกรรมพื้นฐานของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

เงินปันผล หมายถึง เงินปันผลรายปีของหลักทรัพย์ แต่ละหลักทรัพย์ โดยนำมาคิดค่าเฉลี่ยเป็นรายไตรมาส จำนวน 4 ไตรมาสต่อปี

การตรวจเอกสาร

บุญชัย (2534) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อราคาลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ โดยใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวัน ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และการยอมรับพันธะ 8 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ สำหรับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2529 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2533 ซึ่งผลการศึกษาพบว่ากรณีของราคาลักทรัพย์ของหมวดธนาคารพาณิชย์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญได้แก่ ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน การยอมรับพันธะ 8 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ในขณะที่กรณีของหมวดบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาลักทรัพย์ คือ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวัน การยอมรับพันธะ 8 ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และผลต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นอกจากนี้ผลกระทบของปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ดัชนีเฉลี่ยอุตสาหกรรมดาวโจนส์ ปัจจัยทางเทคนิค ได้แก่ ดัชนีราคาลักทรัพย์ในแต่ละกลุ่ม และปัจจัยการเก็งกำไร ได้แก่ ขนาดทุนจดทะเบียนและอัตราการหมุนเวียนราคาลักทรัพย์ ผลการทดสอบพบว่าปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางเทคนิค มีอิทธิพลต่อราคาลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยการเก็งกำไรนั้นพบว่ามีอิทธิพลต่อราคาลักทรัพย์กลุ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มากกว่ากลุ่มธนาคาร ดังนั้นสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาลักทรัพย์ทั้งสองกลุ่มนั้นมีปัจจัยทางเศรษฐกิจสนับสนุนและเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการทำกำไรในอนาคตของกิจการ แต่เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ไทยเป็นตลาดที่ยังมีขนาดเล็ก จึงทำให้ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางเทคนิค และปัจจัยการเก็งกำไรมีอิทธิพลต่อราคาลักทรัพย์

ธนิดา (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อราคาหุ้นไทย โดยมีการใช้ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค ประกอบด้วย ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์ประชาชาติที่แท้จริง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง ดัชนีการลงทุน ปริมาณการลงทุนในหุ้นจากต่างประเทศ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ และตัวแปรทางเศรษฐกิจจุลภาค ได้แก่ เงินปันผลต่อหุ้น กำไรสุทธิต่อหุ้น และมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น ผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค และตัวแปรทางเศรษฐกิจจุลภาค กับ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และกลุ่มหลักทรัพย์ 4 กลุ่ม คือ กลุ่มธนาคาร กลุ่มบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มอุตสาหกรรมและกลุ่มอื่น ๆ โดยใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการศึกษา Ordinary Least Square (OLS) พบว่าตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค กับดัชนีหลักทรัพย์เป็นไปในทิศทางตามสมมติฐานที่คาดไว้เป็นส่วนมากแต่มีปัญหาเรื่อง Autocorrelation คือ ค่า D-W ต่ำ สำหรับผลการทดสอบ สรุปได้ดังนี้ กลุ่มธนาคาร พบว่า ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ดัชนีการลงทุน ปริมาณการลงทุนใน หุ้นจากต่างประเทศ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ และมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กลุ่มบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ พบว่า ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ปริมาณการลงทุนในหุ้นจากต่างประเทศ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ เงินปันผลต่อหุ้น กำไรสุทธิต่อหุ้น และมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้นมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กลุ่มบริษัทอุตสาหกรรม พบว่า ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ และมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มกลุ่มบริษัทอุตสาหกรรมตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกลุ่มอื่น ๆ พบว่า ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ และมูลค่าทางบัญชี ต่อหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอื่น ๆ ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

มนต์ชัย (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์กับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยใช้วิธีการทางเศรษฐกิจตามแบบจำลองของ Raymond Atje และ Boyan Jovanovic เพื่อใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์กับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งข้อมูลที่ใช้ทดสอบในแบบจำลองเป็นข้อมูลรายปีระหว่างปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2547 ตัวแปรที่ใช้วัดการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ ประกอบด้วย 2 ตัวแปร คือ ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ และ สภาพคล่องของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่า ขนาดของตลาดหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่า บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ ในฐานะการเป็นแหล่งระดมทุนและการกระจายความเสี่ยงสำหรับการลงทุนมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ส่วนสภาพคล่องของตลาดหลักทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่า บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ ในฐานะการเป็นแหล่งระดมทุนที่มีต้นทุนในการซื้อขายแตกต่างกันไปตามสภาพคล่องของตลาดหลักทรัพย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายคือ การระดมทุนและการกระจายความเสี่ยงในตลาดหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลในฐานะผู้กำหนดนโยบายโดยรวมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศควรส่งเสริมและสนับสนุนการระดมทุนผ่านตลาดทุนเพื่อพัฒนาการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไทยให้เป็นทางเลือกที่สำคัญในการระดมทุนของภาคธุรกิจเพื่อให้เป็นแหล่งเงินทุนที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัจฉรา (2547) ได้ศึกษาการมีอยู่ ระดับการมีอยู่และลักษณะของผลกระทบของอุตสาหกรรมที่มีต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นซึ่งอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้น ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ การศึกษานี้ใช้ความสัมพันธ์ทางตัวเลข และแนวคิดเรื่องความยืดหยุ่นของหลักเศรษฐศาสตร์ซึ่งโยงความสัมพันธ์ของอัตราผลตอบแทนของหุ้น อัตราผลตอบแทนของอุตสาหกรรม และอัตราผลตอบแทนของตลาดโดยรวมในการหาผลลัพธ์ของผลกระทบด้านอุตสาหกรรม นอกจากนั้นยังใช้เครื่องมือทางสถิติเทคนิคการวิเคราะห์เชิงถดถอยแบบเพิ่มพูนในการหาความสำคัญของปัจจัยทางอุตสาหกรรมที่มีต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นซึ่งอยู่ในหมวดอุตสาหกรรมนั้น ๆ โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ราคาปิดของหุ้นสามัญจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และดัชนีอุตสาหกรรมโดยได้รวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนธันวาคม 2545 ผลการวิจัยสรุปว่าผลกระทบด้านอุตสาหกรรมไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นในตลาดหุ้นไทย

แหล่งที่มาของข้อมูล

การศึกษานี้จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่รวบรวมจากเอกสารจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลราคาหลักทรัพย์และเงินปันผลของหลักทรัพย์ในแต่ละหมวดอุตสาหกรรมคือ หมวดอุตสาหกรรมธนาคาร หมวดอุตสาหกรรมการเงิน หมวดอุตสาหกรรมประกันภัย หมวดอุตสาหกรรมพลังงาน หมวดอุตสาหกรรมปิโตรเคมี หมวดอุตสาหกรรมยานยนต์ และหมวดอุตสาหกรรมสื่อสาร เก็บรวบรวมสรุปจากรายงานการซื้อขาย และขายหลักทรัพย์รายไตรมาสจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนตัวแปรทางเศรษฐกิจ เก็บรวบรวมจากรายงานทางเศรษฐกิจรายเดือนของธนาคารแห่งประเทศไทย

วิธีการศึกษา

1. การวิเคราะห์การแจกแจงปกติของข้อมูล (Normal Distribution) โดยวิธี One Sample Kolmogorov Smilnov Test เปรียบเทียบค่า Significant แบบสองทาง (Two Tailed) ว่ามีค่าเป็นที่ยอมรับได้ ตามระดับความมั่นใจ (Confidential level) ที่กำหนดหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณระหว่างผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนกับตัวแปรทางเศรษฐกิจ เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว (β) และค่าความสัมพันธ์ R-Square ของสมการถดถอยที่ได้

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สมการถดถอยอย่างง่าย ระหว่างผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนกับดัชนีหุ้นต่างประเทศแต่ละดัชนี เปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ R-Square ของสมการถดถอยที่ได้

การศึกษาดังกล่าวจะใช้แนวทฤษฎี Arbitrage Pricing Theory มาอธิบายซึ่งในทฤษฎีนี้ กล่าวไว้ว่า ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์อาจจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยใด ๆ ในระบบเศรษฐกิจ ไม่ว่าปัจจัยดังกล่าวจะเป็นปัจจัยทางมหภาค หรือปัจจัยทางจุลภาคซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรง (Linear Relationship) สามารถ เขียนให้อยู่ในรูปของสมการได้ดังนี้

$$R_i^* = \alpha + \beta_1 GDP + \beta_2 M_1 + \beta_3 M_2 + \beta_4 IN + \beta_5 INFL + \beta_6 EX$$

$$R_i^* = \frac{D_i + SP_{i-1} - SP_i}{SP_i}$$

โดยที่	R_i^*	=	ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม x
	D_i	=	เงินปันผลของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม x
	SP_i	=	ราคาหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม x
	M_1	=	ปริมาณเงินแบบแคบ
	M_2	=	ปริมาณเงินแบบกว้าง
	$INFL$	=	อัตราเงินเฟ้อ
	IN	=	อัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคาร
	EX	=	อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท
	t	=	เวลา t
	α	=	ค่าคงที่
	β	=	สัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีทางการเงิน Arbitrage Pricing Theory

การศึกษานี้อาศัยทฤษฎีทางการเงินคือ The Arbitrage Pricing Theory (APT) มาเป็นพื้นฐานในการศึกษาทฤษฎีดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อเป็นการเลือกอีกทางหนึ่งในการหาผลตอบแทนที่คาดหวัง นอกเหนือจากทฤษฎี Capital Asset Pricing Model (CAPM) ของ Sharpe, Lintner และ Treynor ซึ่งทฤษฎี CAPM นี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ตลาดทุนสำหรับสินทรัพย์ ที่มีความเสี่ยงซึ่งอาจเป็นสินทรัพย์อะไรก็ได้ที่ให้ผลตอบแทนที่คาดหวังอย่างไรก็ตาม ทฤษฎี CAPM นี้ เป็นเพียงการศึกษาตัวแปรทางจุลภาค (Micro Factor) เท่านั้น ดังนั้นทฤษฎี APT ได้พยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อนบางอย่างของทฤษฎี CAPM กล่าวคือ ทฤษฎี APT นี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อสมมติฐานที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนของปัจเจกบุคคล และทฤษฎีนี้ไม่ได้จำกัดแต่เฉพาะตัวแปรทางด้านตลาดหุ้นเท่านั้น แต่เป็นการใช้ตัวแปรทั่วไป ที่มีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนของสินทรัพย์ หัวใจสำคัญของทฤษฎี APT นี้คือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) มีมากมายในระบบเศรษฐกิจ ความเสี่ยงที่เป็นระบบนี้ไม่สามารถถูกกำจัดหรือแยกแยะให้หมดไปได้แม้ว่าจะมีการกระจายการลงทุนแล้วก็ตาม ดังนั้นผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ของหลักทรัพย์อาจมีความสัมพันธ์กับปัจจัยอะไรก็ได้ในระบบเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้าน Micro ตามทฤษฎี CAPM หรือปัจจัยทางด้าน Macro

ทฤษฎี APT นี้ได้สมมติว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับค่าคาดหวังของผลตอบแทนของหลักทรัพย์ จะมีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรง (Linear Relationship) ดังนั้นเราสามารถแสดงความสัมพันธ์ดังกล่าวในรูปของสมการเส้นตรง

$$R_i^e = \beta_1 \text{Factor}_1 + \beta_2 \text{Factor}_2 + \dots + \beta_k \text{Factor}_k$$

โดย R_i^e คือ ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์ของหมวดธุรกิจ

Factor_k คือ ปัจจัยต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่เป็นระบบ

β_k คือ สัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎี APT นี้ได้กล่าวไว้ว่า อะไรก็ตามที่เป็นปัจจัยที่มีระบบ ถ้ายังคงอยู่ในระบบ เศรษฐกิจมันจะส่งผลไปยังระดับราคาของหลักทรัพย์ ปัจจัยที่มีระบบได้แก่ ปริมาณเงิน ดัชนี ผู้บริโภคอัตราดอกเบี้ย ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ เพียงแต่อิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้ มีผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์ขนาดแตกต่างกันไป จึงต้องทำการศึกษาว่าตัวแปรต่าง ๆ ที่จะกล่าวถึงมีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์อย่างไร ตามแนวทฤษฎี APT

อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์

หมายถึง ดอกผลที่ผู้ลงทุนพึงได้รับจากการลงทุนในกิจการ สินทรัพย์ หลักทรัพย์ หรือ ตราสารทางการเงิน ดอกผลดังกล่าว อาจเป็นได้ทั้งในลักษณะตัวเงิน ถ้าไร ดอกเบี้ย เงินปันผลและส่วนเพิ่มของมูลค่าของกิจการ หรือทรัพย์สิน หรือหลักทรัพย์นั้น หรืออาจเป็นผลตอบแทนที่ไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ความพอใจของผู้ลงทุน ดังนั้น ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย เงินปันผลที่คาดว่าจะได้รับในการถือหลักทรัพย์กับผลตอบแทนจากส่วนต่างของราคา (Capital Gain Yield) สามารถเขียนในรูปสมการดังนี้

$$R_i^* = \text{Expected Div Yield} + \text{Capital Gain Yield}$$

หรือ

$$R_i^* = \frac{\text{Div}^* + (P_{i+1} - P_i)}{P_i}$$

โดย R_i^* คือ ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์ของหมวดธุรกิจ
 Div^* คือ เงินปันผลที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์ของหมวดธุรกิจ
 P_i คือ ดัชนีราคาหมวดธุรกิจ

โดยที่อัตราเงินปันผลที่คาดหวังจะได้รับในอนาคตขึ้นอยู่กับความสามารถในการทำกำไรของกิจการถ้ากิจการสามารถทำกำไรได้มากก็สามารถจ่ายเงินปันผลในอัตราที่สูงทำให้ผลตอบแทนจากการลงทุน สูงขึ้นตาม ดังนั้น ความสัมพันธ์ของเงินปันผลที่คาดหวังจึงมีทิศทางเดียวกันกับผลตอบแทนที่คาดหวัง

ส่วนการพิจารณาความสัมพันธ์ของราคาของหลักทรัพย์กับผลตอบแทนที่คาดหวังถ้าสมมติให้เงินปันผลที่คาดหวังในอนาคต (Expected Dividend Yield) และอัตราเพิ่มของราคาหลักทรัพย์ ($\Delta Capital Gain Yield$) คงที่ เพราะฉะนั้น เมื่อราคาตลาดหลักทรัพย์ในเวลาปัจจุบัน (P_t) เพิ่มขึ้น ผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนจะน้อยลง ในทำนองกลับกัน หากราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันลดลงผลตอบแทนของหลักทรัพย์จะสูงขึ้นดังนั้นพอสรุปได้ว่าราคาหลักทรัพย์จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยมีข้อสมมติฐานที่ว่าเงินปันผลที่ได้ ขึ้นกับ Growth Rate ของราคาหลักทรัพย์คงที่

ดังนั้นจะเห็นว่าปัจจัยใดก็ตามที่มีผลกระทบต่อเงินปันผลของกิจการราคาหลักทรัพย์ย่อมทำให้ผลตอบแทนจากการลงทุนเปลี่ยนแปลงด้วยซึ่งปัจจัยต่างๆที่จะนำมาศึกษาได้แก่ ปริมาณเงิน ดัชนีผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ย

ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจและผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์

ปริมาณเงิน

ตามความคิดของนักเศรษฐศาสตร์สมัยดั้งเดิม ปริมาณเงินได้แก่ เงินที่เป็นสื่อกลางในการอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนและการชำระเงิน และรวมถึงธนบัตรเหรียญกษาปณ์ และเงินฝากที่สามารถสั่งจ่ายด้วยเช็คเท่านั้น ต่อมาปริมาณเงินตามความหมายของ Dane ได้อธิบายปริมาณเงินไว้กว้างขึ้นไปอีก โดยได้อธิบายถึงลักษณะการถือเงิน ว่าปัจเจกบุคคลจะถือเงินในการจับจ่ายใช้สอยมีไว้เผื่อในยามฉุกเฉินและมีไว้เพื่อคอยโอกาสเหมาะสมที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ แต่อย่างไรก็ตามปริมาณเงินตามความหมายของนักการเงินนิยมได้อธิบายความหมายของปริมาณเงินไว้ว่าปริมาณเงินเป็นตัวแปรที่ถูกกำหนดมาจากภายนอก (Exogenous Money) คือถูกกำหนดมาจากการควบคุมของเจ้าหน้าที่ทางการเงินและนิยมการเงินโดยฟรีดแมนได้ให้ความหมายของเงินคือ สินค้าบริโภคชนิดหนึ่งให้ผลตอบแทนเหมือนการบริโภคสินค้าอื่น ๆ ดังนั้นการถือเงินจะขึ้นอยู่กับราคาหรือต้นทุนในการถือเงินซึ่งได้แก่ค่าเสียโอกาสคืออัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดของหลักทรัพย์อื่น ๆ

การวัดปริมาณเงินสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ปริมาณเงินตามความหมายแคบ (M1) หมายถึง ปริมาณเงินที่ประกอบด้วยเหรียญ

กษาปณ์ ธนบัตรและเงินฝากเพื่อเรียกทั้งหมดที่หมุนเวียนอยู่ในมือประชาชนในขณะใดขณะหนึ่ง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง (M2) หมายถึง ปริมาณเงินในความหมายแคบ (M1) ทั้งหมดรวมด้วยเงินฝากประจำในรูปแบบต่าง ๆ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของปริมาณเงินต่อผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน พบว่าถ้าเจ้าหน้าที่ทางการเงินเพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ โดยการเพิ่มอุปทานปริมาณเงิน (Money Supply) จะทำให้ระบบเศรษฐกิจเกิด Excess Money Supply ดังนั้น ประชาชนจะถือเงินไว้จับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ถ้าต้องการให้เศรษฐกิจกลับเข้าสู่ดุลยภาพก็จำเป็นต้องกำจัดปริมาณเงินส่วนเกินนี้ โดยการนำเงินส่วนเกินไปถือสินทรัพย์บางอย่างเสีย เช่น หุ้น พันธบัตร แทนการถือเงินเพื่อให้เงินออกจากระบบ การที่อุปทานปริมาณเงินมีมากกว่าอุปสงค์ของเงินตรา ทำให้ผลตอบแทนจากการถือเงินลดลงอันเนื่องมาจากเงินส่วนเกินดังนี้นักลงทุนสังเกตเห็นว่าการถือเงินให้ผลตอบแทนต่ำกว่าผลตอบแทนที่คาดหวังจากการถือพันธบัตรหรือหลักทรัพย์ ดังนั้นพวกเขาจะหันไปถือหลักทรัพย์แทนการถือเงินมากขึ้นทำให้ราคาหุ้นถูกเสนอซื้อสูงขึ้น จนกระทั่งผลตอบแทนที่คาดหวังจากการถือเงินมากขึ้นทำให้ราคาหุ้นถูกเสนอซื้อสูงจนกระทั่งผลตอบแทนที่คาดหวังจากการถือหุ้นลดลงเท่ากับผลตอบแทนจากการถือเงินในทางกลับกัน ถ้าเจ้าหน้าที่ทางการเงินลด ปริมาณเงินลงในระบบเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความต้องการเงินส่วนเกิน (Excess Demand of Money) ดังนั้น นักลงทุนเล็งเห็นว่า ผลตอบแทนจากการถือเงินจะได้ผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนที่คาดหวังจากการถือพันธบัตรหลักทรัพย์ก็จะทำการขายพันธบัตรหรือหลักทรัพย์ โดยการเสนอขายที่ถูกลงเพื่อให้ได้เงินตามความต้องการ จนกระทั่ง ผลตอบแทนที่ได้จากการถือหลักทรัพย์จะลด ลงจนเท่ากับ ผลตอบแทนจากการถือเงิน ระบบก็จะเข้าสู่ดุลยภาพอีกครั้งหนึ่งจึงสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินจะมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวังในทิศทางตรงข้าม

อัตราเงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อจะอ้างอิงจากดัชนีผู้บริโภค ซึ่งหมายถึงระดับราคาที่แตกต่างกันจากราคาที่ตั้งไว้เป็นมาตรฐาน คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของราคาสินค้าและบริการ จัดทำโดยกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

สาเหตุของเงินเฟ้อ สามารถเกิดได้ 2 แนวทาง คือ

1.เงินเฟ้อที่เกิดจากสาเหตุผลักดันทางด้านอุปทาน (Supply push Inflation) เป็นภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นทางด้านผู้ขายอันได้แก่การเพิ่มขึ้นของค่าจ้างแรงงานหรือราคาวัตถุดิบการเพิ่มขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันเกิดจากการเพิ่มกำไรและการเพิ่มขึ้นจากการ Markup Pricing จนทำให้เกิดภาวะต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างอุปสงค์และอุปทานมาก

2. เงินเฟ้อที่เกิดจากสาเหตุแรงดึงของอุปสงค์ (Demand pull Inflation) เป็นลักษณะเงินเฟ้อที่เกิดจากสาเหตุของการขยายอุปสงค์อย่างรวดเร็วจนเกินอุปทาน

การแก้ไขภาวะเงินเฟ้อสามารถกระทำได้โดยใช้นโยบายการเงินและการคลัง ได้แก่

- การขายหลักทรัพย์ออกไปในท้องตลาดหลักทรัพย์ดังกล่าวได้แก่ หุ้น พันธบัตร เพื่อดึงเงินเข้าสู่คลัง

- การเพิ่มอัตราเงินสดสำรองของธนาคารพาณิชย์ เป็นการบังคับให้ธนาคารพาณิชย์ลดการให้สินเชื่อ และลดปริมาณเงินกู้ยืมลง

- เพิ่มอัตรารับช่วงซื้อลดตั๋วเงินจากธนาคารพาณิชย์

- ควบคุมการขายสินค้าผ่านชำระ

- ควบคุมเครดิตที่ใช้ในการซื้อขายหุ้นเก็งกำไรโดยวิธีการเพิ่ม Marginจากสถาบันการเงิน

เพื่อให้การกู้เพื่อการนี้น้อยลง

- รัฐบาลจำเป็นต้องพยายามเก็บภาษีเข้ามาให้มาก และลดการใช้จ่ายของรัฐบาลลง

- ต้องมีการปรับปรุงด้านภาษีอากร

- ปรับปรุงเกี่ยวกับหนี้สาธารณะ เพื่อช่วยลดปริมาณเงินในระบบ

- ปรับปรุงด้านเงินออม เพื่อให้ประชาชนหันมาออมเงินมากขึ้น

จากแนวคิดของฟรีดแมน อธิบายว่าในช่วงที่เกิดภาวะเงินเฟ้อประชาชนย่อมต้องคาดคะเนการเพิ่มขึ้นของระดับราคาสินค้าในระยะเวลาต่อไปเสมอจากความคิดดังกล่าวทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่า เงินตราที่ถืออยู่ในปัจจุบันเสื่อมค่าลง ดังนั้นอัตราเงินเฟ้อจึงถือเป็นค่าเสียโอกาสของผู้ถือเงินสด

จากการที่มีการคาดคะเนถึงระดับราคาสินค้าในอนาคตว่าจะมีราคาสูงขึ้นทำให้ประชาชนตระหนักถึงจำนวนเงินที่ตนถืออยู่มีค่าลดลงหรือผลตอบแทนจากการถือเงินลดลงดังนั้นจึงทำให้พฤติกรรมในด้านความต้องการถือเงินเปลี่ยนไปแทนที่จะถือตามจำนวนเงินแต่จะคำนึงถึงค่าแท้จริงของเงินที่ถือ ดังนั้นถ้าประชาชนคาดคะเนว่า อัตราเงินเฟ้อ (Expected Inflation) จะสูงขึ้น บุคคลจะเปลี่ยนแปลงการถือสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินไปยังสินทรัพย์ซึ่งมีอัตราผลตอบแทนที่แปรผันตามภาวะเงินเฟ้อเพื่อให้ผลตอบแทนสูงกว่า สรุปได้ว่าเงินเฟ้อที่คาดหวังจะมีทิศทางเดียวกันกับผลตอบแทนจากการลงทุนของหลักทรัพย์

อัตราดอกเบี้ย

จากทฤษฎี Liquidity Preference Theory ของ Keynes ได้อธิบายไว้ว่า อุปสงค์ของเงิน และอุปทานของเงินมีบทบาทในการกำหนดอัตราดอกเบี้ย ซึ่งอัตราดอกเบี้ยของเงินเป็นผลตอบ แทนจากการถือเงิน ตามทฤษฎีนี้ อัตราดอกเบี้ยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แท้จริง คืออุปทานของการออมทรัพย์และอุปสงค์ของการลงทุน ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินอาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับรายได้ ผลผลิต และการจ้างงาน ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย และจากการที่อัตราดอกเบี้ยที่เปลี่ยนแปลง ย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการใช้จ่ายในการลงทุน ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของอุปสงค์รวม (Aggregate Demand)

จากแนวความคิดถือเงินเพื่อเก็งกำไรมีอยู่ว่าหากประชาชนหรือหน่วยธุรกิจคาดหวังอัตราดอกเบี้ยจะสูงขึ้นในอนาคต ดังนั้น Demand For Money จะสูงขึ้น ประชาชนต่างก็นำหลักทรัพย์ออกมาเสนอขายทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดลงผลตอบแทนจากการลงทุนจะสูงขึ้นในทางกลับกัน หากประชาชนคาดหวังอัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลงประชาชนจะพากันไปซื้อหลักทรัพย์ทำให้ราคาหลักทรัพย์มีราคาสูงขึ้น ดังนั้นผลตอบแทนจากการลงทุนจะต่ำลง

ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรจะมีมากหรือน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันและการคาดการณ์เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยในอนาคต โดยเหตุที่อัตราดอกเบี้ยมีผลตรงข้ามกับราคาหลักทรัพย์แต่มีทิศทางเดียวกับผลตอบแทนของการลงทุนในหลักทรัพย์ อีกนัยคือเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูง ราคาหลักทรัพย์ต่าง ๆ จะต่ำและผลตอบแทนในหลักทรัพย์จะสูง และเมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ราคาของหลักทรัพย์จะสูง ผลตอบแทนในหลักทรัพย์จะต่ำ อย่างไรก็ตามแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยและผลตอบแทนของหลักทรัพย์จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันประชาชนและนักลงทุน จำเป็นต้องทำการเปรียบเทียบระหว่างผลตอบแทนจากการถือเงินกับผลตอบแทนจากการถือหลักทรัพย์ในลักษณะการเก็งกำไร ว่าผลตอบแทนใดจะให้ผลตอบแทนสูงกว่า สรุปได้ว่าอัตราดอกเบี้ยจะมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในทิศทางเดียวกัน

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์

ดัชนีราคาหุ้นเป็นค่าสถิติที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องชี้วัดที่สะท้อนภาพรวมการเคลื่อนไหวของระดับราคาซื้อขายของหุ้น มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงอย่างไรในปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบกับวันที่เริ่มมีการคำนวณดัชนีราคาหุ้นนั้น (วันฐาน) หรือวันอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น ซึ่งสามารถคำนวณราคาหุ้นได้หลายวิธีซึ่งแต่ละวิธีก็มีข้อสมมติฐานและหลักเกณฑ์ในการคำนวณที่แตกต่างกัน ตลาดหลักทรัพย์ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต่างก็มีดัชนีราคาหุ้นเพื่อให้ผู้ลงทุนทั้งประเภทบุคคลและสถาบัน ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงประกอบการตัดสินใจลงทุน ดัชนีราคาหุ้นที่กล่าวนี้ ตลาดหลักทรัพย์อาจเป็นผู้จัดทำขึ้นก็ได้ ดัชนีราคาหุ้นจึงมีชื่อเรียกเฉพาะที่หลากหลาย ตามชื่อองค์กรผู้จัดทำดัชนี หรือตามหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำดัชนีนั้น ๆ โดยตลาดหลักทรัพย์แต่ละแห่งอาจมีดัชนีราคาหุ้นไว้อ้างอิงเพียงดัชนีเดียว หรืออาจมีดัชนีอ้างอิงมากกว่าหนึ่งดัชนีก็ได้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและพัฒนาการของตลาดหลักทรัพย์แต่ละแห่ง รวมทั้งความต้องการของผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั้น ๆ

ประเภทของดัชนีราคาหุ้น

ดัชนีหุ้นที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์ต่าง ๆ ทั่วโลก สามารถแบ่งออกตามหลักเกณฑ์ในการคำนวณได้เป็น 3 ประเภท คือ ดัชนีราคาหุ้นชนิดถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าตลาด ดัชนีราคาหุ้นชนิดถ่วงน้ำหนักด้วยราคาตลาด และดัชนีราคาหุ้นชนิดไม่ถ่วงน้ำหนัก

1. ดัชนีราคาหุ้นชนิดถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าตลาด (Market Capitalization Weighted Index) เป็นการคำนวณดัชนีราคาหุ้นโดยนำมูลค่าตามราคาตลาดของแต่ละหลักทรัพย์ (จำนวนหุ้น $\times$ ราคาตลาด) มาถ่วงน้ำหนัก ดังนั้นการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้นชนิดนี้ จึงแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์โดยรวม โดยหุ้นที่มีมูลค่าตลาดสูงจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคาหุ้นมากกว่าหุ้นที่มีมูลค่าตลาดต่ำ ตัวอย่างของดัชนีราคาหุ้นประเภทนี้ได้แก่ SET Index ของไทย HANG SENG Index ของฮ่องกง และ NYSE Index ของสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

2. ดัชนีราคาหุ้นชนิดถ่วงน้ำหนักด้วยราคาตลาด (Price Weighted Index) เป็นการคำนวณดัชนีราคาหุ้นโดยหาค่าเฉลี่ยของราคาหุ้นที่มีการซื้อขายในแต่ละวัน ซึ่งหมายถึงว่า หุ้นแต่ละตัวที่ใช้ในการคำนวณดัชนีจะถูกถ่วงน้ำหนักด้วยราคาตลาด ดังนั้นหากหุ้นที่มีราคาสูงมีการเคลื่อนไหว เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคาหุ้นมาก ตัวอย่างดัชนีราคาหุ้นประเภทนี้ได้แก่ NIKKEI 225 ของญี่ปุ่น และ DOW JONES Industrial Average (DJIA) ของสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

3. ดัชนีราคาหุ้นชนิดไม่ถ่วงน้ำหนัก (Equally Weighted Index) เป็นการคำนวณดัชนีราคาหุ้นโดยการหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นที่ใช้ในการคำนวณนั้น ๆ และนำอัตราการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมาหาค่าเฉลี่ยอีกครั้งซึ่งจะทำให้หุ้นทุกตัวส่งผลกระทบต่อค่าดัชนีเท่ากัน ตัวอย่างดัชนีราคาหุ้นประเภทนี้ได้แก่ The Value Line Index ของสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

ดัชนีราคาของตลาดหลักทรัพย์ไทยที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย เป็น “ดัชนีราคาหุ้นชนิดถ่วงน้ำหนัก (Market Capitalization Weighted Index)” คำนวณโดยการเปรียบเทียบมูลค่าตลาดรวมหลักทรัพย์ ณ วันปัจจุบัน (Current Market Value) กับมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์ ณ วันฐาน (Base Market Value) ซึ่งมีค่าของดัชนีราคาหุ้นในวันฐานเท่ากับ 100 นอกจากนี้ เพื่อให้การเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้นสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์เพียงอย่างเดียว จึงต้องมีการปรับฐานการคำนวณดัชนีเมื่อมีเหตุการณ์ใด ๆ ที่กระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในจำนวนหลักทรัพย์จดทะเบียน เช่น มีการรับบริษัทเข้ามาใหม่ มีการเพิกถอนหลักทรัพย์ มีการเพิ่มหรือลดทุนจดทะเบียน การควบรวมกิจการของบริษัทจดทะเบียนและมีผลต่อจำนวนหลักทรัพย์จดทะเบียน เป็นต้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ดัชนีราคาหุ้นเป็นเครื่องมือที่สามารถสะท้อนภาวะการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ไทยโดยรวมได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการคำนวณดัชนีราคาหุ้นและเผยแพร่ต่อผู้ลงทุนและผู้สนใจโดยทั่วไปมี 5 ดัชนีหลัก คือ

1. ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index)
2. ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI Index)
3. ดัชนี SET 50 (SET50 Index)
4. ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรม (Industry – Group Index)
5. ดัชนีหมวดธุรกิจ (Sectoral Index)

โดยทั้งหมดนี้เป็นดัชนีราคาหุ้นประเภทเดียวกัน ซึ่งคำนวณโดยการถ่วงน้ำหนักหลักทรัพย์แต่ละตัวด้วยมูลค่าตลาด (Market Capitalization Weighted Index) จะมีข้อแตกต่างกันเฉพาะหลักทรัพย์ที่จะนำมารวมเพื่อคำนวณดัชนีราคาหุ้นแต่ละดัชนีเท่านั้น

สูตรการคำนวณดัชนีราคาหุ้นและปัจจัยที่กระทบต่อการคำนวณดัชนีราคาหุ้น

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นดัชนีที่คำนวณแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าตลาด โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย} = \frac{\text{มูลค่าตลาดรวม ณ วันปัจจุบัน}}{\text{มูลค่าตลาดรวม ณ วันฐาน}}$$

$$= \frac{\sum_{i=1}^n P_{it} Q_{i0}}{\sum_{i=1}^n P_{i0} Q_{i0}}$$

โดย P_{i0} คือ ราคาตลาดของหุ้นสามัญชนิดที่ i ในวันฐาน
 Q_{i0} คือ จำนวนหลักทรัพย์จดทะเบียนของหุ้นสามัญชนิดที่ i ในวันฐาน
 P_{it} คือ ราคาตลาดของหุ้นสามัญชนิดที่ i ในวันปัจจุบัน
 Q_{it} คือ จำนวนหลักทรัพย์จดทะเบียนของหุ้นสามัญชนิดที่ i ในวันปัจจุบัน
 n คือ จำนวนหุ้นสามัญทั้งหมด

หลักการคำนวณดัชนี Industrial Indices

Industrial Indices จะสะท้อนความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายอยู่ใน Industry นั้น ๆ โดยมีหลักการดังนี้

1. เริ่มต้นคำนวณตั้งแต่วันที่วันทำการแรกของเดือนมกราคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป โดยจะใช้วันทำการสุดท้ายของเดือนธันวาคม 2546 เป็นวันฐานในการคำนวณดัชนีราคา อีกทั้งกำหนดให้ค่าดัชนีเริ่มต้นที่ 100 และจะไม่มี การคำนวณ Industrial Indices ย้อนหลังแต่อย่างใด
2. การคำนวณจะยึดหลักการเช่นเดียวกันกับการคำนวณดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ กล่าวคือ

- เป็นการคำนวณโดยวิธี Market Capitalization weight
- มีการปรับฐานการคำนวณดัชนี เมื่อเกิด Corporation Action แล้วมีผลกระทบต่อ

จำนวนหุ้น เช่น Right Offering

- ไม่นำหลักทรัพย์ที่ ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 1 ปี มารวมในการคำนวณ

3. ในส่วนของดัชนีราคากลุ่มอุตสาหกรรมนั้น จะยังคงมีการคำนวณต่อเนื่องไปทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้นกลุ่ม Company Under Rehabilitation ซึ่งจะไม่มีการคำนวณดัชนีราคากลุ่มอุตสาหกรรมอีกต่อไป สำหรับหลักทรัพย์ตัวใดในกลุ่มดังกล่าวที่ยังคงมีการซื้อขายอยู่ ความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์นั้น ก็ยังคงนำไปรวมในการคำนวณดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index)

บทที่ 3

ตลาดทุนและตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดทุน

ตลาดทุน (Capital Market) เป็นองค์ประกอบสำคัญในตลาดการเงินและระบบเศรษฐกิจกลไกการทำงานของตลาดทุนจะช่วยจัดสรรทรัพยากรทางการเงินจากผู้ที่มีเงินทุนส่วนเกิน ไปยังผู้ที่ขาดแคลนเงินทุนให้สามารถนำเงินทุนนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถให้ผลตอบแทนแก่ผู้ที่มีเงินทุนส่วนเกินที่ใช้เงินทุนได้เป็นจำนวนที่สูงด้วย ซึ่งเป็นการเพิ่มทางเลือกสำหรับการออมและการจัดหาเงินทุนแก่ภาครัฐและภาคเอกชนที่นอกเหนือไปจากบริการที่ได้รับจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น โดยผู้ที่ต้องการระดมทุนจะออกตราสารทางการเงินหรือหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ อาทิ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เป็นต้น เพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้ที่มีเงินทุนส่วนเกินหรือผู้ที่มีเงินออม ธุรกรรมทางการเงินดังกล่าว เกิดขึ้นในตลาดแรก (Primary Market) หรือตลาดสำหรับหลักทรัพย์ออกใหม่ หลังจากนั้นผู้ลงทุนสามารถนำหลักทรัพย์ที่ถือครองอยู่ไปทำการซื้อขายในตลาดรอง (Secondary Market) หรือที่เรียกกันว่าตลาดค้าหลักทรัพย์ หรือตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการหมุนเวียนเปลี่ยนมือผู้ถือหลักทรัพย์ และเกิดสภาพคล่องตามที่ต้องการ ดังนั้น ตลาดทุนจึงนับเป็นแหล่งกลางในการออมการลงทุน และการระดมทุนระยะยาว รวมทั้งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

วิวัฒนาการของตลาดทุนไทย

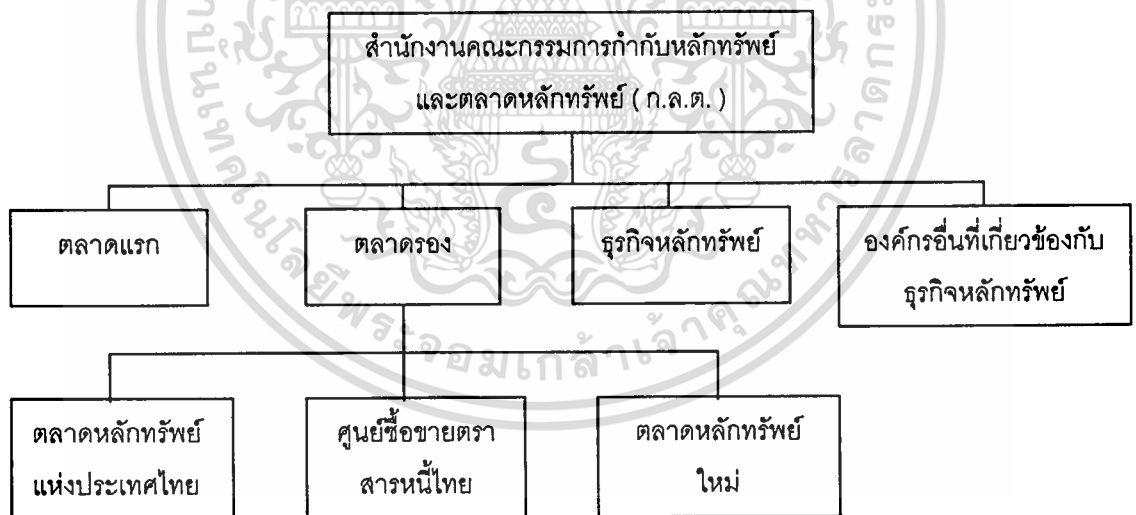
ตลาดทุนไทยยุคใหม่มีจุดเริ่มต้นจากการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 – พ.ศ. 2509) เพื่อรองรับการเติบโต และส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ต่อมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2510 – พ.ศ. 2514) ได้เสนอให้มีการจัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อส่งเสริมการระดมเงินทุนเพิ่มเติม สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ประวัติของตลาดทุนไทย สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ช่วงสำคัญ ซึ่งช่วงแรกเป็น "ตลาดหุ้นกรุงเทพ" ซึ่งเป็นองค์กรเอกชนแต่เปิดทำการได้ไม่นานนักต้องปิดตัวลงเนื่องจากขาดการสนับสนุน

จากภาครัฐ ในช่วงที่สองเริ่มขึ้นด้วยการจัดตั้ง "ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย" (Securities) ไม่ว่าจะเป็นตราสารใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Exchange of Thailand) ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของภาครัฐตามพระราชบัญญัติ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 ส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดำเนินกิจการได้ ด้วยการสนับสนุน และควบคุมจากภาครัฐ

การประกาศใช้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 นับเป็น พัฒนาการอีกขั้นหนึ่ง ของตลาดทุนไทยยุคใหม่ โดยการกำหนดขอบเขตทางกฎหมาย ที่เป็น รูปธรรม ตลาดรองที่ก้าวหน้า และการปรับปรุงกฎระเบียบ ของธุรกิจหลักทรัพย์ พระราชบัญญัติ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ขึ้น โดยเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลตลาดทุนไทย (ภาพที่ 3) ในขณะที่ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ดูแลด้านการพัฒนาตลาดทุนไทย ธนาคาร แห่งประเทศไทยรับผิดชอบเกี่ยวกับตลาดเงินของประเทศ เพื่อเอื้อให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ โดยคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) จะทำหน้าที่ควบคุมทั้งตลาดแรก และตลาดรอง

ภาพที่ 1 แสดงการควบคุมการดำเนินงานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ที่มา : (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2547)

โครงสร้างของตลาดทุน

ตลาดทุนสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้ คือ

1. ตลาดแรก (Primary Market) หรือตลาดสำหรับหลักทรัพย์ออกใหม่ สิทธิประโยชน์ทางการเงินที่ซื้อขายกันในตลาดแรกนี้จะเป็นหลักทรัพย์ที่กิจการออกขึ้นมาใหม่เพื่อเป็นการระดมทุนจากผู้มีเงินทุนส่วนเกินมายังผู้ต้องการเงินทุนโดยตรงในตลาดการเงินการซื้อหลักทรัพย์ทางการเงินของผู้ลงทุนจะทำให้เงินทุนไหลจากผู้ลงทุนที่มีเงินทุนส่วนเกินไปยังกิจการของผู้ออกหลักทรัพย์ทางการเงินดังกล่าว ทำให้กิจการมีเงินทุนเพื่อนำไปใช้ในการลงทุนขยายกิจการ กระบวนการนี้อาจเกิดขึ้นได้สองรูปแบบ คือ การออกตราสารเพื่อเสนอขายต่อประชาชนทั่วไป ที่เรียกว่า "Public Offering" หรือการออกตราสารเพื่อเสนอขายแก่ผู้ลงทุนรายหนึ่งรายใด หรือกลุ่มใดเป็นการเฉพาะเจาะจง เช่น สถาบันการเงิน กองทุน หรือผู้ลงทุนต่างประเทศ ซึ่งเรียกว่า "Private Placement"

2. ตลาดรอง (Secondary Market) หรือที่เรียกกันว่า ตลาดค้าหลักทรัพย์ หรือตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นตลาดที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้ผู้ครอบครองหลักทรัพย์ทางการเงินสามารถนำหลักทรัพย์ของตนที่ซื้อขายมาจากตลาดแรกมาทำการซื้อขายเปลี่ยนมือให้แก่ผู้อื่นโดยการซื้อขายเปลี่ยนมือในตลาดรองอาจกระทำขึ้นเนื่องจาก เป็นการซื้อขายเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการเงินทุนในช่วงเวลานั้น หรือเป็นการซื้อขายเพื่อทำกำไร ทั้งนี้การซื้อขายในตลาดรองนั้นกระแสเงินทุนที่เกิดขึ้นไม่ได้มีการเคลื่อนย้ายสู่ธุรกิจผู้ออกตราสารเหมือนในตลาดแรก โดยสามารถแบ่งตลาดรองตามลักษณะการจัดตั้ง หรือประเภทตราสารที่ทำการซื้อขายภายในตลาดรองได้เป็น ตลาดรองที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand : SET) และตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (Market for Alternatives Investment : MAI) หรือตลาดรองที่มีการซื้อขายอย่างไม่เป็นทางการ และหากแบ่งตามประเภทของตราสารที่มีการซื้อขายกันอยู่ในตลาดรอง สามารถแบ่งได้เป็น ตลาดตราสารทุน หรือ ตลาดตราสารหนี้ เป็นต้น

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ความเป็นมาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

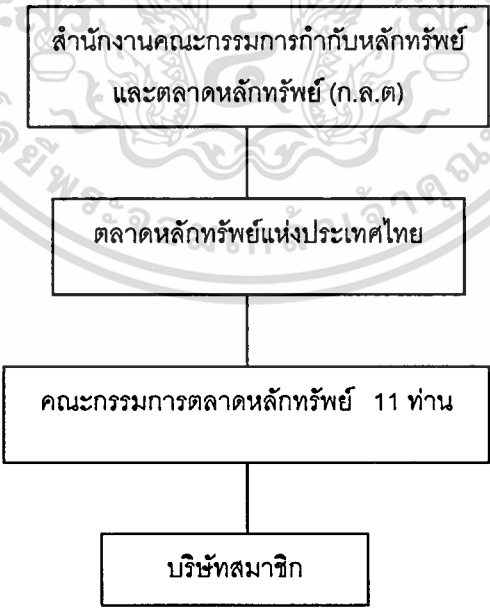
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นตลาดรองหรือตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ที่สำคัญแห่งหนึ่งในตลาดทุนไทย เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 เพื่อทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวก และส่งเสริมการระดมเงินทุนระยะยาวที่มีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ที่ออกโดยบริษัทที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งให้บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินงานในรูปขององค์กรที่มีได้มุ่งหวังผลกำไร โดยได้เริ่มเปิดทำการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งกำหนดให้ตลาดหลักทรัพย์ฯ มีสถานะเป็นองค์กรกำกับดูแลตัวเอง (Self-regulatory Organization : SRO) โดยมีคณะกรรมการและผู้บริหารตลาดหลักทรัพย์ เป็นผู้กำหนดนโยบายการดำเนินงานและบริหารองค์กรตลาดหลักทรัพย์ฯ มีรายได้หลักจากค่าธรรมเนียมการให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์และมิได้พึ่งประมาณทางการแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามในการเป็นศูนย์กลางของการซื้อขายหลักทรัพย์นั้น ตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้เป็นผู้ทำหน้าที่ในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่เป็นผู้กำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ และให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งนี้เพื่อให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบ มีความคล่องตัวโปร่งใส และยุติธรรมสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ลงทุนและผู้เกี่ยวข้องส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนผ่านกลไกตลาดทุน ไปสู่การลงทุนในกิจการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

โครงสร้างการกำกับดูแลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการระดมทุนระยะยาวที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยและเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ที่ออกโดยบริษัทที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งให้บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินงานในรูปแบบขององค์กรที่มีได้มุ่งหวังผลกำไรโดยได้เริ่มเปิดการซื้อขาย
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักทรัพย์เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ฯอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์พ.ศ.2535โดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 กำหนดให้การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ ฯ

คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ฯ มีจำนวนทั้งหมด 11 ท่าน ประกอบด้วยบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และ ตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) จำนวน 5 ท่าน และบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งจากบริษัทสมาชิก (บริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ ฯ หรือโบรกเกอร์) อีก 5 ท่าน โดยกรรมการทั้ง 10 ท่านนี้ดำรงตำแหน่งวาระละ 2 ปี และเมื่อครบวาระแล้วอาจจะได้รับการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดกันได้ไม่เกิน 2 วาระ ทั้งนี้ คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ฯ ทั้ง 10 ท่านดังกล่าว จะเป็นผู้คัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้าดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์ ฯ ซึ่งจะร่วมเป็นกรรมการตลาดหลักทรัพย์ โดยตำแหน่งด้วย ผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์ ฯ มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละไม่เกิน 4 ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งได้อีกไม่เกิน 1 วาระ (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 2 แสดงการบริหารงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ที่มา : (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2547)

ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2545 ที่ผ่านมา ตลาดหลักทรัพย์ ฯ ได้ประสานความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับโครงสร้าง คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ฯ ทั้งในส่วนของกรรมการที่มาจากการแต่งตั้งของ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และกรรมการในส่วนของบริษัทสมาชิก เพื่อให้องค์ประกอบของ คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ฯ สามารถสะท้อนถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มโดยกรรมการตลาดหลักทรัพย์จำนวน 10 ท่านไม่รวมผู้จัดการประกอบด้วยผู้แทนจากบริษัทสมาชิก 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเศรษฐกิจและการเงิน 3 ท่าน ผู้แทนจากบริษัทจดทะเบียน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการลงทุน 1 ท่าน

การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในกระบวนการบริหารงานของตลาดหลักทรัพย์ ฝ่ายบริหารจะเป็นผู้รับนโยบายจาก คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ และทำงานให้บรรลุตามนโยบายในขอบเขตของอำนาจที่พึงกระทำได้ การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ มีดังนี้

1. การรับหลักทรัพย์จดทะเบียน หลักทรัพย์ที่จะซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์นั้นต้องเป็นหลักทรัพย์ที่จดทะเบียน โดยบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์จดทะเบียน ก็คือบริษัทจดทะเบียนซึ่งเป็นบริษัทมหาชนจำกัด ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ให้เสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับเข้าเป็นบริษัทจดทะเบียน โดยในการยื่นขอเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนทั่วไปและยื่นคำขอเข้าจดทะเบียน บริษัทจะต้องมีที่ปรึกษาทางการเงิน ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อช่วยในการจัดเตรียมเอกสาร ให้คำปรึกษา และติดต่อประสานงานในขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับหลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาคุณสมบัติของบริษัทที่จะยื่นคำขอเข้าจดทะเบียนนั้น ได้แก่ ขนาดของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว สัดส่วนการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อย ประวัติการดำเนินงาน ศักยภาพทางธุรกิจ กำไรสุทธิ และส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นต้น

2. การให้บริการระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ ในการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริการที่เกี่ยวข้อง ตลาดหลักทรัพย์ ฯ ได้พัฒนาและให้บริการ ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่บริษัทสมาชิกและผู้ลงทุน ตลอดจนดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์เป็นไปอย่างมีระเบียบ ถูกต้องและเป็นธรรมให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์ดังกล่าว จะทำการจับคู่

เอกสาร คำสั่งซื้อ กับ คำสั่งขายจะเป็นไปตามเกณฑ์การจัดลำดับของราคาและเวลา โดยคำสั่งซื้อ กับ คำ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งขาย ที่มีลำดับราคาและเวลาที่ดีที่สุด จะถูกจับคู่ซื้อขายก่อนและหลังจากที่มีการจับคู่ซื้อขายแล้ว ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์จะยืนยันรายการซื้อขายดังกล่าวกลับไปยังบริษัทสมาชิก เพื่อให้ทราบผลในทันที นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังให้บริการด้านการชำระราคาและการส่งมอบหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยบริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อสนับสนุนให้ระบบการซื้อขายมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้มีการให้บริการที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างครบวงจร

3. การคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์ของผู้ลงทุน

3.1 กำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลสำคัญของบริษัทจดทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนต้องเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญและมีผลกระทบต่อข้อมูลอย่างถูกต้องครบถ้วนและทันเวลา ซึ่งได้แก่ ข้อมูลงบการเงิน รายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินการ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนได้รับทราบและใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) กำกับดูแลเรื่องการเปิดเผยข้อมูล งบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน รวมทั้งรายงานการถือครองหลักทรัพย์ของผู้บริหารและผู้สอบบัญชีของบริษัทจดทะเบียน ในขณะที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ ดูแลการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญตามเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การเพิ่มทุน การลดทุน การจ่ายเงินปันผล เป็นต้น

3.2 การกำกับดูแลและตรวจสอบการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อให้การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบ ยุติธรรม และเป็นที่เชื่อถือของนักลงทุน ตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงมีหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์การซื้อขายหลักทรัพย์และกำกับดูแลการซื้อขายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตลอดจนดูแลให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญ และขึ้นเครื่องหมายต่าง ๆ บนกระดานซื้อขาย เพื่อแจ้งให้ผู้ลงทุนทราบถึงความเคลื่อนไหวที่ผิดปกติของหลักทรัพย์ นอกจากนี้ ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้พัฒนาระบบติดตามและตรวจสอบการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการติดตามสภาพการซื้อขายและสังเกตพฤติกรรมการซื้อขาย รวมถึงการวิเคราะห์ตรวจสอบการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีความเคลื่อนไหวผิดปกติ

3.3 การดูแลการปฏิบัติงานของบริษัทสมาชิก สำหรับบริษัทสมาชิกซึ่งเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ทำหน้าที่เป็นนายหน้าหรือตัวแทนในการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุนนั้น ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ให้ความสำคัญกับการดูแลปฏิบัติงานของบริษัทสมาชิกอย่างใกล้ชิด เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ และเป็นธรรมต่อผู้
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลงทุนโดยกำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่บริษัทสมาชิกต้องถือปฏิบัติ นอกจากนีตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ติดตามดูแลการปฏิบัติงานด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทสมาชิกให้เป็นไปตามข้อบังคับและมาตรฐานต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดบทลงโทษไว้สำหรับลงโทษผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่กระทำตาม โดยพิจารณาบทลงโทษบริษัทสมาชิกที่กระทำผิดตามประเภท และลักษณะของความผิดที่พบซึ่งมีทั้งการภาคทัณฑ์ การปรับ การห้ามมิให้ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือการเพิกถอนจากบริษัทสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ฯ อาจพิจารณาบทลงโทษบริษัทสมาชิกอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างประกอบกัน

4. การเผยแพร่และให้บริการสารสนเทศ การลงทุนในหลักทรัพย์จำเป็นต้องศึกษา ติดตาม และวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ เพื่อช่วยให้การลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น หน้าที่หลักสำคัญอีกประการหนึ่งของตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงได้แก่ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและให้บริการสารสนเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในหลักทรัพย์ ให้แก่ ผู้ลงทุน ผู้ใช้ข้อมูล และประชาชนทั่วไป อย่างแพร่หลายทั่วถึงและทันเวลา ทั้งข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ ข้อมูลข่าวสารบริษัทจดทะเบียนและตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยผู้ลงทุนสามารถจะติดตามและค้นคว้าข้อมูลได้หลายช่องทางทั้งในรูปแบบเอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ (www.set.or.th) และระบบบริการข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์ฯ

ระบบบริการข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นบริการข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่รวบรวม และนำเสนอข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ และกลุ่มอุตสาหกรรม และข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของบริษัทจดทะเบียน อาทิ งบการเงินรายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ รายชื่อคณะกรรมการสิทธิและผลประโยชน์ในการถือครองหลักทรัพย์ เพื่อให้ผู้ลงทุนและผู้เกี่ยวข้องใช้ศึกษาและวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจลงทุน ปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้นำเสนอระบบบริการข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ในหลายรูปแบบ ดังนี้ การรายงานข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ระหว่างเวลาซื้อขายแบบ Real – Time การรายงานการซื้อขายหลักทรัพย์ ณ สิ้นวันทำการ ข้อมูลข่าวสารและงบการเงินของบริษัทจดทะเบียน และข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ ทั้งข้อมูลปัจจุบันและข้อมูลในอดีต โดยนำเสนอในรูปแบบ Datafeed เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาต่อ และ การรายงานข้อมูลข่าวสารของบริษัทจดทะเบียน และข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ภายใต้โปรแกรมที่พัฒนาโดยตลาดหลักทรัพย์ฯ “SET Smart”

เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ (www.set.or.th) แหล่งข้อมูลข่าวสารที่สำคัญของตลาดทุนไทย เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญของตลาดหลักทรัพย์ฯ พัฒนาขึ้นเพื่อให้บริการข้อมูลการลงทุนที่ครบถ้วนและทันเหตุการณ์ ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีรูปแบบการนำเสนอและประเภทเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลที่สุดสอดคล้องกับความต้องการของผู้ลงทุนและผู้ใช้ข้อมูล ทั้งข้อมูลเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ ฯ ข้อมูลบริษัทสมาชิก ข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ ข้อมูลบริษัทจดทะเบียน รวมทั้งข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจจะลงทุน ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับเว็บไซต์ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่ง ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ www.mai.or.th สำหรับผู้ที่สนใจการระดมทุน หรือลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ บริษัทเซ็ทเทรด ดอท คอม จำกัด ซึ่งเป็น บริษัทย่อยที่ตลาดหลักทรัพย์ ฯ ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านอินเทอร์เน็ต www.settrade.or.th สำหรับผู้ที่สนใจการลงทุนแบบออนไลน์ และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ด.) www.sec.or.th เป็นต้น

สิ่งพิมพ์และเอกสารเผยแพร่ต่าง ๆ ตลาดหลักทรัพย์ ฯ ได้จัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ หลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นวารสารและรายงานทางสถิติ (รายเดือน และ รายปี) รวมถึงเอกสารเผยแพร่ต่าง ๆ ทั้งภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ เพื่อเผยแพร่สาระความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน การลงทุนในหลักทรัพย์ ข้อมูลข่าวสารและพัฒนาการใหม่ ๆ ของตลาดหลักทรัพย์ ฯ และธุรกิจหลักทรัพย์ ให้แก่ผู้ลงทุน ผู้เกี่ยวข้องในธุรกิจหลักทรัพย์ และผู้สนใจโดยทั่วไป นอกจากนี้ ตลาดหลักทรัพย์ ฯ ยังได้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ ผ่านสื่อมวลชนทุกแขนง ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เผยแพร่ไปยังผู้ลงทุน และ ประชาชนทั่วไปได้อย่างทั่วถึงในวงกว้าง

5. การส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุนและผู้เกี่ยวข้องในธุรกิจหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ฯ ได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง โดยจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับตลาดทุน การลงทุนในหลักทรัพย์ การดำเนินงาน และพัฒนาการต่าง ๆ ของธุรกิจหลักทรัพย์ ให้แก่ผู้ลงทุน บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ ผู้มีศักยภาพในการลงทุนและผู้สนใจทั่วไป ตลอดจนฝึกอบรมให้ความรู้ด้านเศรษฐกิจ การเงิน การลงทุน และพัฒนาการใหม่ ๆ อีกทั้งให้การสนับสนุนทุนการศึกษา ทุนวิจัย และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้แก่อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในการดำเนินงานดังกล่าวตลาดหลักทรัพย์ได้จัดตั้ง สถาบันพัฒนาบุคลากรธุรกิจหลักทรัพย์ (Thailand Securities Institute – TSI) ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะของบุคลากรในธุรกิจหลักทรัพย์ ปัจจุบันสถาบันพัฒนาบุคลากรธุรกิจหลักทรัพย์ (Thailand Securities Institute – TSI) รับผิดชอบโครงการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านธุรกิจหลักทรัพย์หลายโครงการทั้งตราสารทุน และตราสารหนี้ ตลอดจนฝึกอบรมความรู้ด้านตราสารอนุพันธ์เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดตั้งตลาดอนุพันธ์ในอนาคต นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ ฯ ยังได้จัดตั้งบริษัทย่อย คือ บริษัท แฟมิลีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในฮาว จำกัด เพื่อทำหน้าที่ในการผลิตและเผยแพร่สื่อส่งเสริมความรู้ และรายการสาระบันเทิง สอดแทรกความรู้ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับบริหารการเงินและการลงทุนไปยัง ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจเป็นไปอย่างแพร่หลายและทั่วถึงยิ่งขึ้น

องค์ประกอบของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นอกจากองค์ประกอบในแง่ของโครงสร้างการบริหารงานแล้วตลาดหลักทรัพย์ยังมี องค์ประกอบที่เหมือนกับตลาดอื่น ๆ ทั่วไป คือ หลักทรัพย์จดทะเบียน บริษัทสมาชิก บริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด และ ผู้ลงทุน

1. หลักทรัพย์จดทะเบียน หมายถึง หลักทรัพย์ที่ออกโดยบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและ ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ หรือ ที่เรียกว่า บริษัทจดทะเบียน เพื่อเป็นการระดมทุนสำหรับใช้ในการขยายกิจการ ปัจจุบัน มีหลักทรัพย์จดทะเบียนที่เป็นตราสารเพื่อการลงทุนหลากหลายประเภท ทั้งตราสารทุนและตราสารหนี้ เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถเลือกลงทุนได้ตามความสนใจ ได้แก่ หุ้นสามัญ (Common Stocks) หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stocks) หุ้นกู้ (Debentures) หน่วยลงทุน (Unit Trusts) ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย หรือ เอ็นวีดีอาร์ (Non – Voting Depository Receipts : NVDR) ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหลักทรัพย์หรือวอแรนท์ (warrants) ใบแสดงสิทธิในการจองซื้อหุ้นเพิ่มทุนที่โอนสิทธิได้ (Transferable Subscription Right : TSR) ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิง (Depository Receipt : DR) และ ออปชั่น (options) เป็นต้น

ทั้งนี้บริษัทจดทะเบียนมีหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนด เพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับทราบข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง และทันเวลา สามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างถูกต้อง

2. บริษัทสมาชิก เป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนายหน้าค้าหลักทรัพย์ ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และได้รับการอนุมัติให้เข้าเป็นบริษัทสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือที่เรียกกันว่า โบรกเกอร์ บริษัทสมาชิกทำหน้าที่เป็นตัวแทน หรือนายหน้าในการซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุน ตั้งแต่การเปิดบัญชีเพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์ การรับคำสั่งซื้อ / ขาย จากผู้ลงทุนเพื่อส่งไปยังระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ พร้อมทั้งดูแลกระบวนการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์หลังการซื้อขาย ให้บริการรับฝากหลักทรัพย์ และดูแลบัญชีลูกค้า รวมทั้งให้คำแนะนำปรึกษาด้านการลงทุน

3. บริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทย่อยที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ จัดตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ให้บริการระบบหลังการซื้อขายหลักทรัพย์ต่าง ๆ แก่บริษัทหลักทรัพย์ที่เป็น นายหน้าของผู้ลงทุน ทั้งด้านการชำระราคาและการส่งมอบหลักทรัพย์ที่เกิดจากการซื้อขาย การรับฝากและถอนหลักทรัพย์ซึ่งปัจจุบันใช้ระบบไร้ใบหุ้น(Scripless) เป็นการหักและโอนหุ้นทาง บัญชีระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย และการเป็นนายทะเบียนหลักทรัพย์ ซึ่งดูแลข้อมูลผู้ถือหุ้นและ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้ถือหุ้นพึงได้รับ เช่น เงินปันผล เป็นต้น

4. ผู้ลงทุน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด โดยผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีทั้งผู้ลงทุน ชาวไทย และชาวต่างประเทศ สามารถ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้ลงทุนประเภทบุคคล และ ผู้ลงทุนประเภทสถาบัน ซึ่งได้แก่บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการลงทุน ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนบริษัทประกันชีวิต นิติบุคคลประเภทบรรษัท และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น

ประเภทของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

หลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น

1. หุ้นสามัญ (Common Stocks) เป็นหลักทรัพย์ประเภททุนที่บริษัทออกจำหน่ายเพื่อ ระดมทุนมาใช้ดำเนินกิจการ ผู้ถือหุ้นสามัญมีสิทธิร่วมเป็นเจ้าของบริษัทมีสิทธิในการออกเสียง ลงมติในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามสัดส่วนของหุ้นที่ถืออยู่เพื่อร่วมตัดสินใจในการบริหารงานของบริษัท ตลอดจนจะได้รับผลตอบแทนในรูปเงินปันผลเมื่อบริษัทมีผลกำไร และมีโอกาสได้รับกำไรจากส่วน ต่างของราคาเมื่อราคาหลักทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้นตามศักยภาพของบริษัท รวมถึงมีโอกาสดำเนินสิทธิ ในการจองซื้อหุ้นออกใหม่เมื่อบริษัทมีการเพิ่มทุน

2. หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stocks) เป็นหลักทรัพย์ประเภททุนที่ผู้ถือหุ้นมีส่วนร่วมเป็น เจ้าของกิจการเช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นสามัญ มีสิทธิที่จะได้รับเงินปันผลตามที่อัตราที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจ เป็นอัตราคงที่ โดยจะได้รับการจัดสรรกำไรก่อนหุ้นสามัญ และในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการ ผู้ถือหุ้น บุริมสิทธิจะได้รับสิทธิในการชำระคืนเงินทุนก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ ทั้งนี้สิทธิต่าง ๆ ของผู้ถือหุ้น บุริมสิทธิจะต้องมีการระบุไว้ในตราบิลของหุ้น

3. หุ้นกู้ (Debentures) เป็นหลักทรัพย์ที่บริษัทออกจำหน่ายเพื่อกู้เงินจากผู้ลงทุน หุ้นกู้จะ มีกำหนดเวลาไถ่ถอนคืนที่แน่นอน ผู้ถือหุ้นกู้มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ของบริษัท และจะได้รับ ผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยเป็นรายงวดตามระยะเวลาและอัตราที่กำหนด ตลอดอายุของหุ้นกู้ อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดในหุ้นกู้จะสูงหรือต่ำก็ขึ้นอยู่กับฐานะของบริษัทผู้ออกหุ้นกู้ และระดับอัตรา

ดอกเบี้ยในตลาดเงิน ในขณะที่นำหุ้นกู้ออกจำหน่ายเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. หน่วยลงทุน (Unit Trusts) เป็นหลักทรัพย์ที่ออกจำหน่ายโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม หรือบริษัทจัดการลงทุนเพื่อระดมเงินเข้ากองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้น และจัดสรรเงินกองทุนที่ระดมได้ เพื่อนำไปลงทุนในตลาดการเงิน ทั้งตลาดเงินและตลาดทุนตามเกณฑ์ หรือนโยบายการลงทุนที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวน เช่นลงทุนในหลักทรัพย์จดทะเบียน หรือลงทุนในตราสารทางการเงินประเภทต่าง ๆ หรือฝากกับสถาบันการเงิน เป็นต้น ผู้ถือหน่วยลงทุนมีฐานะร่วมเป็นเจ้าของกองทุนนั้น ๆ และมีสิทธิได้รับเงินปันผลตอบแทนจากผลกำไรของการลงทุนที่เกิดขึ้น และหากผู้ลงทุนถือหน่วยลงทุนไว้จนครบกำหนดอายุของกองทุน ก็จะได้รับส่วนแบ่งคืนจากเงินกองทุนตามสัดส่วนหน่วยลงทุนที่ตนถือครองอยู่

5. ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย หรือ เอ็นวีดีอาร์ (Non – Voting Depository Receipts : NVDR) เป็นตราสารการลงทุนที่ออกโดย บริษัทไทยเอ็นวีดีอาร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์ ฯ มีสถานะเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยอัตโนมัติ และมีหลักทรัพย์อ้างอิงเป็นหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายเอ็นวีดีอาร์ในตลาดหลักทรัพย์ ฯ ได้ในลักษณะเดียวกับการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนทั่วไป ผู้ถือเอ็นวีดีอาร์จะได้รับหรือผลตอบแทนทางการเงินเช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ แต่จะไม่สิทธิออกเสียงในห้วงประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัท เอ็นวีดีอาร์จะช่วยอำนวยความสะดวกต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ฯ ให้แก่ผู้ลงทุนชาวต่างชาติที่ติดขัดในเรื่องเพดานการถือครอง แต่ทั้งนี้ ก็ได้จำกัดการซื้อขายของผู้ลงทุนไทยแต่อย่างใด

6. ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหลักทรัพย์หรือวอแรนท์ (warrants) เป็นหลักทรัพย์ที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือในการซื้อหลักทรัพย์ที่วอแรนท์นั้นอ้างอิงอยู่ (underlying Asset) ตามราคาใช้สิทธิจำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งหากพ้นกำหนดระยะเวลาแล้วไม่สามารถใช้สิทธิดังกล่าวได้ วอแรนท์ส่วนใหญ่ที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ออกโดยบริษัทจดทะเบียนและมีหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์อ้างอิง ซึ่งเรียกว่า ใบแสดงสิทธิในการจองซื้อหุ้นสามัญ นอกจากนี้ยังมีวอแรนท์อีกประเภท คือ ใบแสดงสิทธิอนุพันธ์ (Derivatives Warrant : DW) ซึ่งให้สิทธิแก่ผู้ถือในการซื้อหลักทรัพย์อื่น จากผู้ออกวอแรนท์ที่มีบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ โดยผู้ออกวอแรนท์ได้กันสำรองหลักทรัพย์ หรือวางหลักประกันไว้ เพื่อรองรับการใช้สิทธิในอนาคตแล้ว ซึ่งมีทั้งการสำรองหลักทรัพย์ไว้เพื่อรองรับการใช้สิทธิของ DW เต็มจำนวนที่ออก หรือสำรองหลักทรัพย์ไว้เพียงบางส่วน

7. ใบแสดงสิทธิในการจองซื้อหุ้นเพิ่มทุนที่โอนสิทธิได้ (Transferable Subscription Right : TSR) เป็นตราสารที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้นเดิมตามสัดส่วนจำนวนหุ้นที่แต่ละรายถืออยู่ เพื่อใช้เป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักฐานในการให้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุนของบริษัท โดยผู้ถือหุ้นเดิมที่ไม่ประสงค์จะใช้สิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนดังกล่าว สามารถโอนสิทธิให้แก่ผู้อื่นได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนอื่น ได้มีโอกาสและทางเลือกในการลงทุนมากขึ้น

8. ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิง (Depository Receipt : DR) เป็นตราสารที่ออกและเสนอขายโดยบริษัทสยามดีอาร์จำกัด โดยผู้ลงทุนที่ถือใบแสดงสิทธิจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนทุกประการซึ่งสิทธิประโยชน์ทางด้านการเงิน (Financial Right) และสิทธิในการออกเสียงลงคะแนน (Voting Right) ในบริษัทจดทะเบียนซึ่งดำเนินการโดยผ่านบริษัทสยามดีอาร์ จำกัด เท่านั้น

9. ออปชัน (options) เป็นตราสารอนุพันธ์ประเภทหนึ่ง เป็นสัญญาระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือผู้ซื้อ (ผู้ถือ) และผู้ขาย (ผู้ออก) โดยผู้ขายออปชันให้สิทธิแก่ผู้ซื้อที่จะทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์อ้างอิง (Underlying Asset) ซึ่งอาจเป็นหลักทรัพย์ หรือดัชนีราคาหลักทรัพย์ตามจำนวนราคา และภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในสัญญาโดยผู้ซื้อสามารถเลือกที่จะใช้สิทธิ หรือไม่ใช้สิทธิก็ได้ ทั้งนี้ ผู้ซื้อจะต้องจ่ายเงินค่าออปชัน หรือค่าพรีเมียมให้แก่ผู้ขายเป็นการตอบแทน เพื่อแลกกับการได้สิทธิตามสัญญานั้น และผู้ขายออปชันมีภาระต้องปฏิบัติตามสัญญาในการขายหรือซื้อหลักทรัพย์อ้างอิงให้แก่/จากผู้ถือออปชัน เมื่อผู้ถือเลือกใช้สิทธิตามที่ระบุในออปชัน

ระบบซื้อขายหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์เปิดให้มีการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518 ภายใต้วิธีการซื้อขายแบบประมูล ราคาอย่างเปิดเผย (Open Auction) ด้วยวิธีเคาะกระดานในห้องค้าหลักทรัพย์ (Trading Floor) ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2534 ตลาดหลักทรัพย์ได้นำระบบการซื้อขายด้วยคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่าระบบ ASSET (Automated System for the Stock Exchange of Thailand) มาใช้แทน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความยุติธรรม ความรวดเร็วและรองรับกับปริมาณการซื้อขายที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งระบบ คอมพิวเตอร์ ดังกล่าวเป็นระบบกระจายศูนย์ (Distributed System)

1. ระบบคอมพิวเตอร์ของตลาดหลักทรัพย์ ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยคอมพิวเตอร์ของตลาดหลักทรัพย์ ทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

1.1 รับคำสั่งซื้อขายจากระบบคอมพิวเตอร์ของบริษัท

1.2 จัดเรียงคำสั่งซื้อขายตามลำดับของราคาและเวลาที่ดีที่สุด

1.3 จับคู่คำสั่งซื้อขายอัตโนมัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ขึ้นบนเว็บไซต์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ยืนยันการซื้อขายกลับไปยังระบบคอมพิวเตอร์ของบริษัทสมาชิก

1.5 จัดเก็บรายการซื้อขายที่บริษัทสมาชิกเจรจาต่อรองกันเองและบันทึกการซื้อขายเข้าในระบบ

1.6 เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของบริษัทจดทะเบียน และข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ต่อสาธารณชน

2. ระบบคอมพิวเตอร์ของบริษัทสมาชิก ทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.1 ส่งคำสั่งซื้อขายเข้าไปยังระบบคอมพิวเตอร์ของตลาดหลักทรัพย์

2.2 รับผลการแจ้งยืนยันรายการซื้อขายจากตลาดหลักทรัพย์

2.3 บันทึกรายการซื้อขายที่บริษัทสมาชิกเจรจาทกลงซื้อขายกันเอง ส่งข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์ไปยังบริษัท เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์

3. ระบบเครือข่ายการสื่อสาร เป็นระบบเครือข่ายเฉพาะที่ตลาดหลักทรัพย์พัฒนาขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่างระบบคอมพิวเตอร์ของตลาดหลักทรัพย์และบริษัทสมาชิก

คำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์

นอกจากคำสั่งซื้อขายทั่วไปที่ระบุราคาที่แน่นอน (Limit Price Order) แล้ว ตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังอนุญาตให้สามารถส่งคำสั่งซื้อขายแบบมีเงื่อนไขได้ ดังนี้

1. MP (Market Price) เป็นคำสั่งซื้อขายที่ใช้เมื่อผู้ลงทุนต้องการซื้อหรือขายทันที ณ ราคาที่ดีที่สุดขณะนั้น โดยมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญคือสามารถส่งคำสั่งซื้อขายที่ระบุราคา MP ได้เฉพาะช่วงเวลาเปิดทำการ ซื้อขายเท่านั้น ระบบซื้อขายจะถือว่าคำสั่ง MP เป็นการเสนอซื้อ ณ ราคาเสนอขายต่ำสุด หรือเป็นการเสนอขาย ณ ราคาเสนอซื้อสูงสุด ดังนั้นหากไม่มีคำสั่งซื้อหรือขายด้านตรงข้ามรอการจับคู่อยู่ คำสั่ง MP นั้นจะถูกยกเลิกหรือสั่งไม่ได้ แต่หากมีคำสั่งซื้อหรือขายด้านตรงข้ามรอการจับคู่อยู่ คำสั่ง MP จะสามารถจับคู่ซื้อขายได้ทันทีที่เข้ามาในระบบ หากจำนวนหลักทรัพย์ที่เสนอซื้อขาย ณ ราคา MP ไม่สามารถจับคู่การซื้อขาย ได้หมดทั้งจำนวน ระบบการซื้อขายจะจัดจำนวนหลักทรัพย์ที่เหลือเป็นการเสนอซื้อ ณ ราคาที่สูงกว่าราคาซื้อขายครั้งสุดท้ายหรือเป็นการเสนอขาย ณ ราคาที่ต่ำกว่า ราคาซื้อขายครั้งสุดท้ายหนึ่งช่วงราคา และสามารถส่งคำสั่งซื้อขายที่ระบุราคา MP ได้เฉพาะบนกระดานหลักและกระดาน ต่างประเทศเท่านั้น

2. ATO (At the Open) / ATC (At the Close) ATO เป็นคำสั่งซื้อขายที่ใช้เมื่อผู้ลงทุนต้องการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ทันทีที่ตลาด เปิดการซื้อขาย ณ ราคาเปิด สามารถส่งคำสั่งซื้อขายได้ในช่วงก่อนเปิดตลาด ส่วน ATC เป็นคำสั่งซื้อขายที่ใช้เมื่อผู้ลงทุนต้องการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ทันทีที่ตลาด ปิดการซื้อขาย ณ ราคาปิด สามารถส่งคำสั่งซื้อขายได้ตั้งแต่เวลา 16.30 น. ถึงเวลาปิด (เวลาในช่วง 16.35 - 16.40 น) คำสั่ง ATO และ ATC เป็นคำสั่งที่มีเงื่อนไขเดียวกัน คือหากคำสั่งเสนอซื้อขาย สามารถจับคู่ได้เพียงบางส่วน ระบบการซื้อขายจะทำการยกเลิกจำนวนที่เหลือทั้งหมด และถือว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่เป็น Last Priority และใช้ได้สำหรับการซื้อขายบนกระดานหลักและกระดานต่างประเทศเท่านั้น

3. IOC (Immediate or Cancel) เป็นคำสั่งซื้อขายที่ผู้ลงทุนต้องการสั่งให้ซื้อหรือขายหุ้นตามราคาที่ผู้ลงทุนระบุไว้ในขณะนั้น โดยทันที หากซื้อหรือขายได้ไม่หมดทั้งจำนวนที่ต้องการ ส่วนที่เหลือจะถูกยกเลิก นอกจากนี้ ในการส่งคำสั่ง IOC มีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้ ส่งคำสั่งได้ในช่วงตลาดเปิดทำการซื้อขายเท่านั้น ต้องระบุราคาซื้อขายที่แน่นอน ไม่สามารถใช้คำสั่งที่มีเงื่อนไขนี้ร่วมกับ ATO ATC MP และ Publish Volume และใช้ได้สำหรับการซื้อขายบนกระดานหลักและกระดานต่างประเทศเท่านั้น

4. FOK (Fill or Kill) เป็นคำสั่งซื้อขายที่ผู้ลงทุนต้องการซื้อหรือขายหุ้นในราคาที่กำหนด โดยต้องการให้ได้ทั้งจำนวน ที่ต้องการ หากได้ไม่ครบก็จะไม่ซื้อขายเลย โดยให้ยกเลิกคำสั่งนั้นไปทั้งหมด นอกจากนี้ ในการส่ง คำสั่ง FOK มีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้ ส่งคำสั่งได้ในช่วงตลาดเปิดทำการซื้อขายเท่านั้น ต้องระบุราคาซื้อขายที่แน่นอน ไม่สามารถใช้คำสั่งที่มีเงื่อนไขนี้ร่วมกับ ATO ATC MP และ Publish Volume และใช้ได้สำหรับการซื้อขายบนกระดานหลักและกระดานต่างประเทศเท่านั้น

5. คำสั่งซื้อขายแบบให้ระบบการซื้อขายส่งให้โดยอัตโนมัติ (Publish Volume) เป็นคำสั่งซื้อขายแบบพิเศษที่ช่วยให้ผู้ซื้อหรือขายที่ต้องการซื้อขายจำนวนมาก แต่ไม่ต้องการให้แสดงปริมาณการซื้อขายที่เดียวทั้งหมด เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ดังนั้นจึงต้องการเสนอซื้อขายทีละส่วน โดยภายใต้คำสั่งนี้นักลงทุนสามารถทำการส่งคำสั่งเพียงครั้งเดียว จากนั้นระบบการซื้อขายจะทำการเสนอซื้อหรือขายเป็นหลายรายการโดยอัตโนมัติ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ส่งคำสั่งทำงานสะดวกขึ้น

การส่งคำสั่งแบบ Publish Volume มีหลักเกณฑ์ในการส่งคำสั่งดังนี้ จำนวนหุ้นที่ส่งในแต่ละครั้งต้องไม่ต่ำกว่า 10 หน่วยการซื้อขาย ระบบการซื้อขายจะทำการเสนอให้เป็นครั้ง ๆ โดยอัตโนมัติตามที่ระบุ ซึ่งแต่ละครั้งต้องมี ปริมาณซื้อขายไม่ต่ำกว่า 10 หน่วยการซื้อขาย โดยระบบเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การซื้อขายจะส่งคำสั่งเข้าไป เมื่อการเสนอซื้อหรือขายก่อนหน้านี้ได้รับการจับคู่การซื้อขายแล้ว
 ส่งคำสั่งนี้ได้ในช่วงเวลาตลาดเปิดทำการ โดยต้องระบุราคาที่แน่นอนและต้องไม่มีเงื่อนไขอื่น หาก
 จับคู่การซื้อขายได้ไม่หมดในช่วงเวลาซื้อขายแรก คำสั่งนั้นจะถูกยกเลิก หากต้องการ ส่งคำสั่งซื้อ
 หรือขายต่อ ต้องส่งคำสั่งเข้ามาใหม่ในช่วงเวลาซื้อขายที่สอง และเมื่อมีการขึ้นเครื่องหมาย "H"
 (Halt) ในหลักทรัพย์ใด คำสั่งที่เป็น Publish Volume ของ หลักทรัพย์นั้นจะถูกยกเลิกทันที

ประเภทของกระดานซื้อขายหลักทรัพย์

กระดานซื้อขายหลักทรัพย์ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ กระดานหลัก (Main Board)
 กระดานพิเศษ (Special Board) กระดานต่างประเทศ (Foreign Board) กระดานหน่วยย่อย
 (Odd Lot) กระดานรายใหญ่ (Big Lot Board) และกระดานหน่วยย่อย (Odd Lot) โดยตลาด
 หลักทรัพย์ ฯ กำหนดจำนวนหุ้นที่จะทำการซื้อขายเป็น หน่วยการซื้อขาย (Board Lot) ซึ่ง
 โดยทั่วไป 1 หน่วยการซื้อขาย เท่ากับ 100 หุ้น และสำหรับหลักทรัพย์ที่มีราคาซื้อขายตั้งแต่ 500
 บาท ขึ้นไปเป็นระยะเวลาติดต่อกันนาน 6 เดือน กำหนด ให้ 1 หน่วยการซื้อขาย เท่ากับ 50 หุ้น
 นอกจากนี้ยังกำหนดให้ความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของราคาซื้อขายหลักทรัพย์ปรับตัวขึ้นลง
 ตาม ช่วงราคา (Price Spread) ที่ขึ้นอยู่กับระดับราคาการซื้อขายของแต่ละหลักทรัพย์ในขณะ
 นั้น ๆ ซึ่งปัจจุบัน ได้แบ่งช่วงราคาสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ออกเป็น 10 กลุ่ม ตั้งแต่ช่วงราคา
 ละ 0.01 บาท ถึง 6 บาท

1.กระดานหลัก(MainBoard)สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ทุกประเภทที่มีปริมาณ
 หลักทรัพย์ตรงตามหน่วยการซื้อขาย (Board Lot)

2.กระดานพิเศษ (Special Board) แบ่งเป็นหน่วยพิเศษกับหน่วยย่อย คืออาจมีการซื้อ
 ขายมากกว่าหน่วยการซื้อขาย หรือมีการซื้อขายน้อยกว่าหน่วยการซื้อขาย

3.กระดานต่างประเทศ (Foreign Board) สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทหุ้นสามัญ
 และหุ้นบุริมสิทธิที่มีบุคคลต่างด้าวเป็นผู้ถือหลักทรัพย์ตามทะเบียนผู้ถือหลักทรัพย์

4.กระดานรายใหญ่ (Big Lot Board) สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ทุกประเภทที่มี
 ปริมาณการซื้อขายตั้งแต่หนึ่งล้านหลักทรัพย์ขึ้นไป หรือมีมูลค่าการซื้อขายตั้งแต่ 3 ล้านบาทขึ้นไป
 ซึ่งคิดตามราคาของผู้ซื้อและผู้ขายตกลงซื้อขายกัน

5.กระดานหน่วยย่อย (Odd Lot) สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ทุกประเภทที่มีปริมาณการ
 ซื้อขายต่ำกว่าหนึ่งหน่วยการซื้อขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การชำระราคาและการส่งมอบหลักทรัพย์

รายการซื้อขายหลักทรัพย์ทุกรายการ จะต้องชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์ภายในวันทำการที่ 3 ถัดจากวันที่ เกิดรายซื้อขายหลักทรัพย์ขึ้น (T+3 โดย T = วันที่เกิดรายซื้อขาย) กระบวนการชำระราคา และส่งมอบ หลักทรัพย์นี้ จะกระทำโดยบริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทศูนย์รับฝากฯ นี้ เป็นสำนักหักบัญชี และศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ แต่เพียงแห่งเดียวในประเทศไทย และยังเป็น นายทะเบียนหลักทรัพย์สำหรับบริษัทส่วนใหญ่ใน ธุรกิจหลักทรัพย์ไทยอีกด้วย ในการชำระราคา และส่งมอบหลักทรัพย์ที่ซื้อขาย บริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ฯ จะจัดส่งรายงานและใบนำส่ง เช็ค ให้แก่บริษัทสมาชิกโดยระบบคอมพิวเตอร์ในเช้าทำการรุ่งขึ้นถัดจากวันที่ซื้อขาย ในกรณีที่บริษัท ไม่สามารถ ส่งรายงานหรือใบนำส่งเช็คด้วยระบบคอมพิวเตอร์ได้ บริษัทจะจัดทำรายงานหรือใบ นำส่งเช็คเป็นเอกสารให้สมาชิก มารับได้ในวันทำการถัดจากวันที่ซื้อขาย ทั้งนี้บริษัทสมาชิก จะต้องชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์ตามรายงาน

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เป็นดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนทั่วไปรู้จักกันเป็นอย่างดี เรียกกันสั้น ๆ ว่า “ดัชนี ราคาตลาดหลักทรัพย์” สามารถสะท้อนการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด คำนวณโดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนทุกหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยไม่รวม หุ้นที่ถูกสั่งพักการซื้อขาย (SP) เกินกว่า 1 ปี นอกจากนี้ยังนำหน่วยลงทุนของกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์มารวมในการคำนวณด้วยเนื่องจากมีลักษณะการดำเนินธุรกิจที่เหมือนหุ้นทุน โดยใช้วันที่ 30 เมษายน 2518 เป็นวันฐาน และมีค่าดัชนีในวันฐานเท่ากับ 100 ซึ่งจะมีการปรับ ฐานในการคำนวณดัชนีทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในจำนวนหุ้นจดทะเบียน เพื่อให้ดัชนีสะท้อน ภาพเฉพาะการเปลี่ยนแปลงด้านราคาเพียงอย่างเดียวไม่รวมถึงผลกระทบจากจำนวนหุ้นที่เพิ่มขึ้น หรือลดลง

ประโยชน์ของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ เป็นเครื่องมือที่ผู้ลงทุน นักเศรษฐศาสตร์ หรือนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ สามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา วิเคราะห์ และตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน และภาวะเศรษฐกิจได้หลายประการ ได้แก่

1. ใช้เป็นเครื่องแสดงทิศทางการเคลื่อนไหวโดยรวมของราคาหลักทรัพย์ ที่มีการซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ถ้าดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ มีค่าสูงขึ้น แสดงว่า ราคาหุ้นส่วนใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์มีการปรับตัวเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับราคาดัชนีในวันที่ผ่านมา ในทางตรงกันข้ามถ้าดัชนีมีค่าลดลง แสดงว่า ราคาหุ้นส่วนใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์มีการปรับตัวลดลง ผู้ลงทุนสามารถใช้การเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้นประกอบการตัดสินใจลงทุนในหุ้นได้ อีกทั้งยังสามารถใช้ดัชนีราคาหุ้นเพื่อคาดการณ์แนวโน้มการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ในอนาคตได้อีกด้วย แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาควบคู่กับเครื่องมือในการวิเคราะห์และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ภาวะอุตสาหกรรม และผลการดำเนินการของบริษัทที่ต้องการลงทุน

2. ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนสามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์ใด ๆ กับดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ เพื่อดูว่าราคาของหลักทรัพย์นั้น ๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน หรือตรงกันข้ามกับดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ เพื่อที่จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนในลักษณะที่มีการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ในระดับที่เหมาะสม

3. ใช้เป็นดัชนีชี้แนวโน้มทางเศรษฐกิจ นักเศรษฐศาสตร์ และ นักวิเคราะห์หลักทรัพย์ สามารถนำข้อมูลดัชนีราคาหุ้นในขณะใดขณะหนึ่ง ไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อคาดการณ์เกี่ยวกับแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจของประเทศในระยะต่อไปได้

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

1. ประโยชน์ต่อการจัดสรรเงินออมและการระดมเงินทุนระยะยาว ตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญในตลาดทุนและตลาดการเงินไทยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ และเป็นกลไกหรือเป็นตัวกลางในการระดมเงินออมหรือเงินทุนส่วนเกิน และจัดสรรเงินทุนดังกล่าวไปสู่ภาคการผลิตที่ต้องการเงินทุน ทำให้การออมและการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพผู้มีเงินออมมีแรงจูงใจในการออม และมีทางเลือกในการออมและการลงทุนเพิ่มขึ้น เมื่อเงินออมเข้าสู่ระบบการเงินผ่านกลไกตลาดทุนมากขึ้น ธุรกิจต่าง ๆ ก็มีช่องทางและโอกาสในการระดมทุนได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน และช่วยในการพัฒนาตลาดทุนและตลาดการเงินไทยให้มีความแข็งแกร่งและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ตลาดหลักทรัพย์ยังมีส่วนในการส่งเสริมการออมและการลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งจะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ออมและผู้ลงทุน และช่วยในการพัฒนาตลาดทุนและตลาดการเงินไทยให้มีความแข็งแกร่งและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การระดมทุนระยะยาวในตลาดทุนเพิ่มขึ้นด้วย ทำให้การใช้ทรัพยากรหรือเงินออมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยใช้เงินทุนจากตลาดทุนจะทำให้ต้นทุนที่สะท้อนจากพื้นฐานของกิจการเอง ทั้งนี้การลงทุนใหม่ ๆ หรือขยายกิจการต่าง ๆ จะมีผลโดยตรงต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการผลิต การจ้างงาน ระดับราคาสินค้าในตลาด และการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการขยายตัวหรือการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายและแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์จดทะเบียนประเภทต่าง ๆ สามารถเปลี่ยนหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นเงินสดได้ภายในเวลาที่ต้องการในราคาที่เหมาะสมตามกลไกราคาของตลาด และเสริมสร้างสภาพคล่องให้แก่หลักทรัพย์จดทะเบียน ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจสำคัญที่ทำให้ผู้มีเงินออมสนใจจะเข้ามาลงทุนในหลักทรัพย์มากขึ้น โดยผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ จะมีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในหลากหลายรูปแบบ เช่นกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ เงินปันผล หรือดอกเบี้ย เป็นต้น ซึ่งสภาพคล่องของการซื้อขายและการหมุนเวียนเงินออมนี้ จะมีส่วนในการส่งเสริมการขยายตัวของธุรกิจในระบบเศรษฐกิจและการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

2. ประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจ การระดมเงินทุนจากตลาดทุนโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์ฯ นั้นเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนของธุรกิจต่าง ๆ นอกจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินโดยทั่วไป เนื่องจากจะทำให้กิจการนั้นสามารถระดมเงินทุนในระยะยาวเพื่อนำไปลงทุน และดำเนินงานได้ตามที่ต้องการโดยไม่ต้องกังวลกับภาระดอกเบี้ยเงินกู้ และสัดส่วนหนี้ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับส่วนของเจ้าของการเลือกแหล่งเงินทุนจากตลาดทุน และสัดส่วนของกู้ยืมที่เพิ่มขึ้น นอกจากจะทำให้อัตราส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการนั้นอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับสภาพการดำเนินธุรกิจแล้ว ยังช่วยให้ต้นทุนทางการเงินของธุรกิจอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าการกู้ยืมปกติ รวมทั้งยังจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จากการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ทั้งการยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการ การดำเนินธุรกิจ และภาพลักษณ์ทางธุรกิจ ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอีกด้วย นอกจากนี้กิจการที่สนใจจะเข้ามาระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังสามารถเลือกระดมทุนในรูปของตราสารทางการเงินหลากหลายประเภทที่เหมาะสมกับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจและความต้องการของผู้ลงทุน ในขณะนั้น ๆ โดยอาจเลือกการออกหลักทรัพย์ประเภทหุ้นทุนที่เป็นหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ หรือหลักทรัพย์ประเภทอื่น ๆ เพื่อระดมเงินทุนจากผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และประชาชนทั่วไป ทำให้การบริหารโครงสร้างทางการเงินของกิจการมีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ การที่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ สามารถระดมทุนผ่านตลาดทุนโดยการออกหลักทรัพย์และเสนอขายต่อผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนทั่วไปนั้น ถือเป็นโอกาสอันดีสำหรับผู้ลงทุนหรือผู้มีเงินออม ที่จะได้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการต่าง ๆ ที่เสนอขายหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยสามารถพิจารณาและเลือกลงทุนในธุรกิจประเภทต่าง ๆ ที่มีศักยภาพ และสอดคล้องกับความต้องการหรือความสนใจของตนเอง ซึ่งการลงทุนในหลักทรัพย์ดังกล่าวนอกจากจะช่วยขยายฐานกลุ่มผู้เป็นเจ้าของกิจการสำหรับบริษัทจดทะเบียนที่ทำการระดมทุนแล้ว ยังเป็นการกระจายการถือครองหลักทรัพย์ที่มีการกระจายตัวอยู่ในหลาย ๆ ส่วนของภาคเศรษฐกิจซึ่งจะเป็นการช่วยกระจายรายได้ และช่วยให้เกิดอำนาจซื้อ ส่งผลดีต่อการจ้างงานภายในประเทศและการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวมอีกทางหนึ่ง

4. ช่วยขยายฐานภาษีของรัฐบาล เนื่องจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นกิจการซึ่งมีการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐานและโปร่งใส มีระบบบัญชีที่ดี รวมทั้งมีการจัดงบการเงินและรายงานผลการดำเนินงานที่ถูกต้องและเป็นไปตามมาตรฐานและมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไปยังผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ อย่างแพร่หลายซึ่งข้อมูลและรายงานทางการเงินของบริษัท นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนในการวิเคราะห์การลงทุนและต่อเจ้าหน้าที่ของบริษัทแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้องอีกด้วย โดยเป็นข้อมูลฐานภาษีที่เกี่ยวข้องและจะช่วยให้การจัดเก็บภาษีกับการดำเนินงานของบริษัทเป็นไปอย่างสะดวก ถูกต้องและครบถ้วนอีกด้วย

5. ช่วยลดภาระหนี้ต่างประเทศการนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อต้องการระดมทุนนั้น นับเป็นการระดมทุนผ่านตลาดทุนในประเทศเพื่อธุรกิจภายในประเทศ เงินทุนที่บริษัทจดทะเบียนต่าง ๆ ระดมมาได้นั้น จะถูกนำไปใช้ในกระบวนการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน ในธุรกิจประเภทใหม่หรือขยายกิจการ ดังนั้น ตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยตอบสนองความต้องการเงินทุนของธุรกิจภายในประเทศ ซึ่งนอกจากจะช่วยลดความต้องการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินภายในประเทศแล้ว ยังจะช่วยลดความต้องการการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศได้อีกด้วย และช่วยลดภาระหนี้ต่างประเทศของภาคธุรกิจต่าง ๆ นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่เพียงแต่จะระดมเงินออมหรือเงินลงทุนได้จากแหล่งภายในประเทศเท่านั้น ยังสามารถดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในกิจการของบริษัทจดทะเบียนอีกด้วย ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการลงทุนในหลักทรัพย์ การลงทุนโดยตรงหรือการลงทุนโดยผ่านกิจการร่วมลงทุน

6. เป็นดัชนีชี้การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นทั้งแหล่งระดมทุนและแหล่งลงทุนที่มีประสิทธิภาพ และเป็นที่สนใจของธุรกิจที่ต้องการเงินทุน และผู้มีเงินออมที่ต้องการจะลงทุนรวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระยะยาวให้แก่ภาคธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาลาดทุน และระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือ ภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละขณะนั้น มีความสำคัญและสัมพันธ์กับทิศทาง และแนวโน้มของพัฒนาการทางเศรษฐกิจ เนื่องจากกลไกตลาดทุนในขณะนั้น ๆ จะสะท้อนถึงความต้องการเงินทุนของภาคการผลิตและความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนต่อการขยายตัวหรือศักยภาพทางธุรกิจ ซึ่งมีส่วนเกื้อหนุนต่อพัฒนาการทางเศรษฐกิจ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า พัฒนาการ และภาวะการของตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นดัชนีชี้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญประการหนึ่งด้วย

ดัชนีราคากลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ

ดัชนี SET Index ที่คำนวณจากหุ้นสามัญทั้งหมดบนกระดานหลักทรัพย์ยังมีการคำนวณดัชนีราคานี้ โดยแบ่งตามการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียน ดังนี้

ดัชนีราคายากกลุ่มอุตสาหกรรม

ดัชนีราคายากกลุ่มอุตสาหกรรม เป็นดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่ใช้สะท้อนการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยมีหลักการคำนวณเช่นเดียวกันกับการคำนวณดัชนีราคานี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กล่าวคือใช้การคำนวณแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization Weight) โดยมีวันที่ 31 ธันวาคม 2546 เป็นวันฐาน มีค่าดัชนีเริ่มต้นเท่ากับ 100 จุด คำนวณโดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนทุกตัวในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม โดยไม่นำหลักทรัพย์ที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 1 ปีมารวมในการคำนวณ ทั้งนี้จะมีการปรับฐานการคำนวณดัชนีเช่นเดียวกันกับดัชนีราคา SET Index รวมทั้งเมื่อมีหลักทรัพย์ย้ายกลุ่มอุตสาหกรรม (ย้ายจากหมวดธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมหนึ่งไปสู่มหัตถกรรมในอีกอุตสาหกรรมหนึ่ง)

ดัชนีราคาหมวดธุรกิจ

ดัชนีราคาหมวดธุรกิจ เป็นดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่ใช้สะท้อนการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ที่มีพื้นฐาน (Fundamental) เดียวกัน โดยมีหลักการคำนวณเช่นเดียวกันกับการคำนวณดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกล่าวคือใช้การคำนวณแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization Weight) มีค่าดัชนีเริ่มต้นเท่ากับ 100 จุด คำนวณโดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนทุกตัวในแต่ละหมวดธุรกิจ และไม่นำหลักทรัพย์ที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 1 ปีมารวมในการคำนวณ ทั้งนี้จะมีการปรับฐานการคำนวณดัชนีเช่นเดียวกันกับดัชนีราคา SET Index รวมทั้งเมื่อมีหลักทรัพย์ย้ายหมวดธุรกิจ

การคำนวณดัชนีราคาหลักทรัพย์เพื่อการปรับปรุงการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัจจุบันโครงสร้างธุรกิจของ บริษัทจดทะเบียน (บจ.) มีความเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการจัดบริษัทจดทะเบียนเข้ากลุ่มอุตสาหกรรม (Sector) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2534 ทำให้บางกลุ่มอุตสาหกรรมมีจำนวน บจ. น้อยมาก บางกลุ่มมี บจ. เป็นจำนวนมาก แต่มีลักษณะธุรกิจที่ต่างกัน อีกทั้งกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ซึ่งยังคงขาดกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อรองรับกลุ่มธุรกิจ New Economy ที่กำลังจะเกิดขึ้น ดังนั้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงได้ดำเนินการปรับปรุงการจัดกลุ่ม อุตสาหกรรมใหม่ โดยได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมจากการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมแบบระดับเดียว เป็นการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมแบบสองระดับ คือ กลุ่มเศรษฐกิจ (Industry) และ หมวดอุตสาหกรรม (Sector)

ในการปรับปรุงนี้ตลาดหลักทรัพย์ฯ จะกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรม (Industry Group) ใน ตลท.ออกเป็น 8 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยหมวดอุตสาหกรรม (Sector) ต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิมในตลาดหลักทรัพย์ฯ และหลักทรัพย์ที่อยู่ในหมวดอุตสาหกรรมใด ก็จะต้องย้ายอยู่ในอุตสาหกรรมที่ Sector นั้นอยู่ด้วย โดยไม่มีการซ้ำซ้อนกัน ทั้งนี้สำหรับหมวด Companies Under Rehabilitation ตราสารการเงินอื่น ๆ และบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ MAI จะไม่ถูกนำมาจัดรวมไว้ภายใต้ Industry ใด ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดอุตสาหกรรม

Industrial Group	ชื่อไทย	Code
Agro & Food Industry	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	.AGRO
Agribusiness	ธุรกิจการเกษตร	.AGRI
Food and Beverage	อาหารและเครื่องดื่ม	.FOOD
Consumer Products	สินค้าอุปโภคบริโภค	.CONSUMP
Household Goods	ของใช้ในครัวเรือน	.HHOLD
Jewelry and Ornaments	อัญมณีและเครื่องประดับ	.JEWEL
Pharmaceutical Product and Cosmetics	เวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง	.PHARM
Textiles Clothing And Footwear	สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า	.TEXT
Financials	ธุรกิจการเงิน	.FINCIAL
Banking	ธนาคาร	.BANK
Finance and Securities	เงินทุนและหลักทรัพย์	.FIN
Insurance	ประกันภัยและประกันชีวิต	.INSUR
Industrials	วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	.INDUS
Chemicals and Plastics	เคมีภัณฑ์และพลาสติก	.CHEM
Pulp and Paper	เยื่อกระดาษและกระดาษ	.PULP
Packaging	บรรจุภัณฑ์.	.PKG
Machinery and Equipment	เครื่องมือและเครื่องจักร	.MACH
Vehicles and Parts	ยานพาหนะและอุปกรณ์	.VEHIC
Property & Construction	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	.PROPCON
Building	วัสดุก่อสร้างและเครื่องตกแต่ง	.BUILD
Property Development	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	.PROP
Resources	ทรัพยากร	.RESOURC
Energy	พลังงาน	.ENERG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

Industrial Group	ชื่อไทย	Code
Mining	เหมืองแร่	.MINE
Services	บริการ	.SERVICE
Commerce	บันเทิงและสันทนาการ	.ENTER
Health Care Services	การแพทย์	.HELTH
Hotels and Travel Services	โรงแรมและบริการท่องเที่ยว	.HOTEL
Printing and Publishing	การพิมพ์และสิ่งพิมพ์	.PRINT
Professional Services	บริการเฉพาะกิจ	.PROF
Transportation	ขนส่ง	.TRANS
Warehouse and Silo	คลังสินค้าและไซโล	.SILO
Technology	เทคโนโลยี	.TECH
Communication	สื่อสาร	.COMUN
Electrical Products and Computer	เครื่องใช้ไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์	.ELEC
Electronic Components	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	.ETRON

ที่มา : (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2547)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

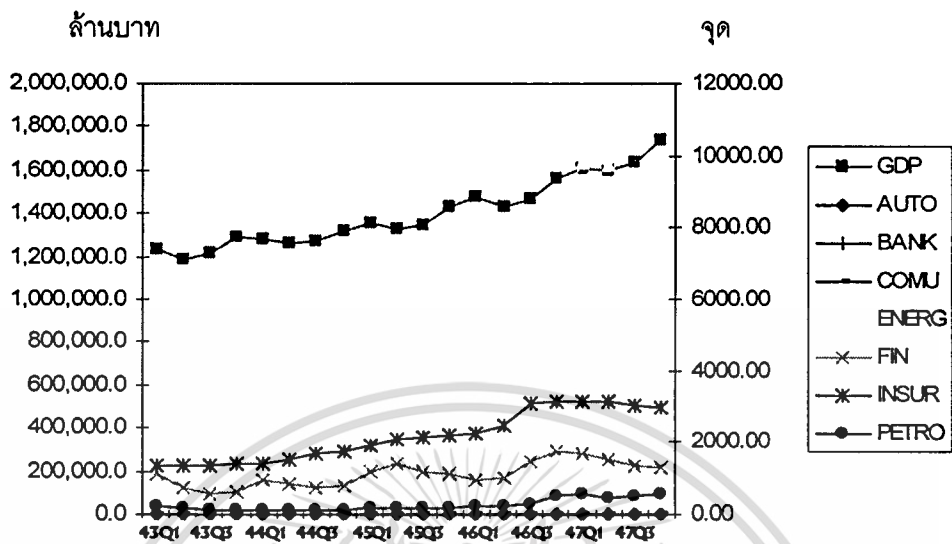
บทนี้จะกล่าวถึงผลการศึกษาของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจกับผลตอบแทนที่คาดหวังและดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมที่เลือกพิจารณา โดยผลตอบแทนที่คาดหวังของแต่ละหลักทรัพย์คำนวณจากค่าราคาหลักทรัพย์เป็นราคาปิดประจำไตรมาสและค่าเฉลี่ยสะสมของเงินปันผลประจำหลักทรัพย์นั้น ส่วนดัชนีหุ้นต่างประเทศใช้ค่าเฉลี่ยประจำไตรมาส เริ่มตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547

มีผลการวิเคราะห์เรียงลำดับดังนี้ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบกราฟข้อมูล การวิเคราะห์การกระจายแบบปกติของข้อมูล และการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ" โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทางเศรษฐกิจกับค่าผลตอบแทนที่คาดหวัง และใช้การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายทดสอบดัชนีหุ้นต่างประเทศกับค่าผลตอบแทนที่คาดหวัง

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจกับผลตอบแทนที่คาดหวังของ หลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม

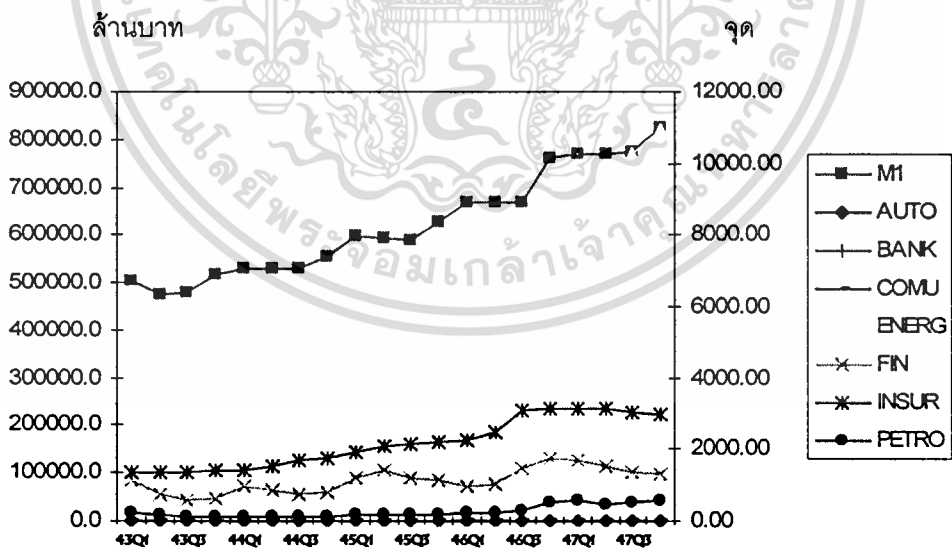
1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ตั้งแต่ปี 2543 จนถึงปี 2547 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 1,231 ล้านบาทถึง 1,738 ล้านบาท มีทิศทางเดียวกับผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม (ภาพที่ 3)

2. ปริมาณเงินแบบแคบ (M1) มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องที่มีทิศทางเดียวกับผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม โดย M1(ภาพที่ 4) มีอัตราเพิ่มขึ้นแต่ละไตรมาสสูงกว่า M2 (ภาพที่ 5)

ภาพที่ 3 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวด

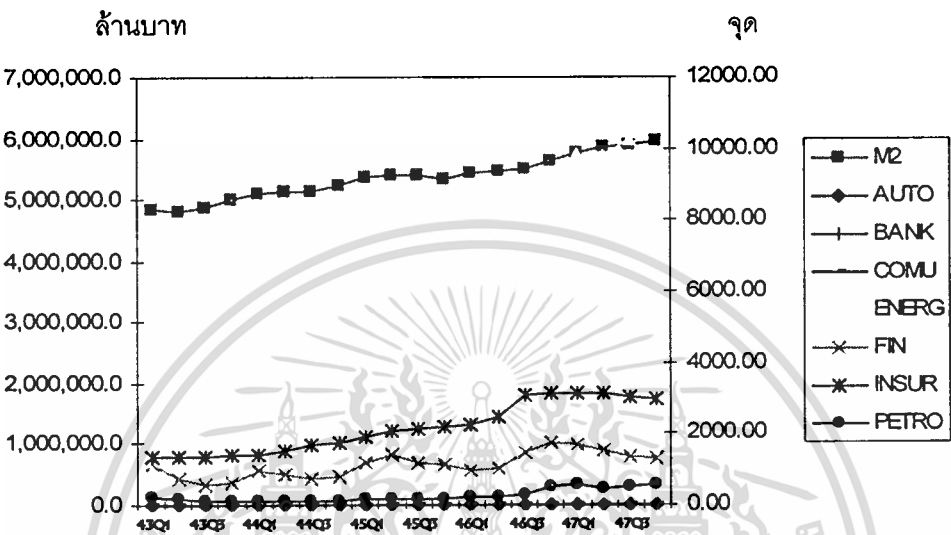
อุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึง ไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547
ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

ภาพที่ 4 ปริมาณเงินแบบแคบและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวด

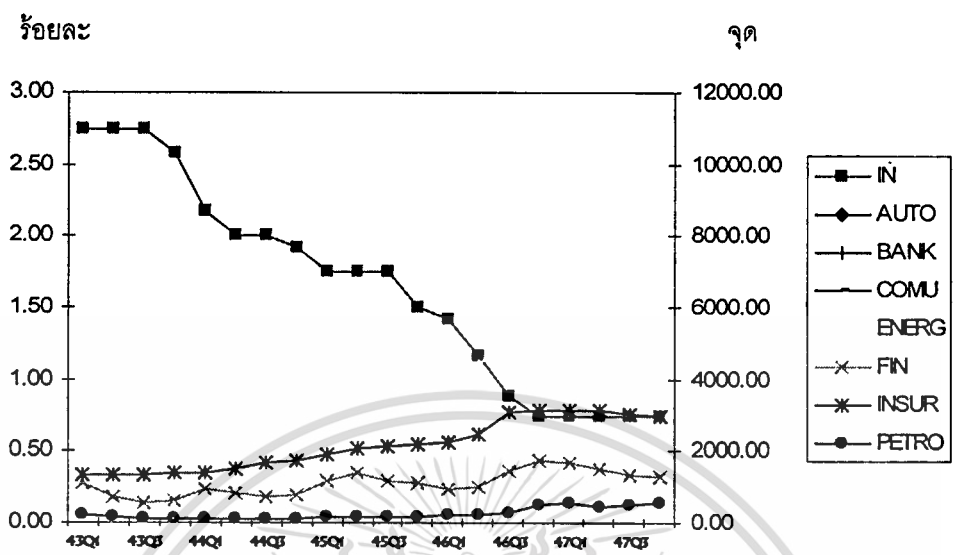
อุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึง ไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547
ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

3. ปริมาณเงินแบบกว้าง(M2) มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องที่มีทิศทางเดียวกับผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม โดย M2 มีอัตราเพิ่มขึ้นในแต่ละไตรมาสค่อนข้างคงที่(ภาพที่5)

ภาพที่5 ปริมาณเงินแบบกว้างและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึง ไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547 ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

4. อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก (IN) จากปี 2543 ถึง 2547 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีอัตราลดลงเป็นช่วง ๆ มีทิศทางตรงข้ามกับค่าผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม โดยลดลงจากร้อยละ 2.75 ในปี พ.ศ. 2543 เหลือร้อยละ 0.75 ในปี พ.ศ. 2547 (ภาพที่ 6)

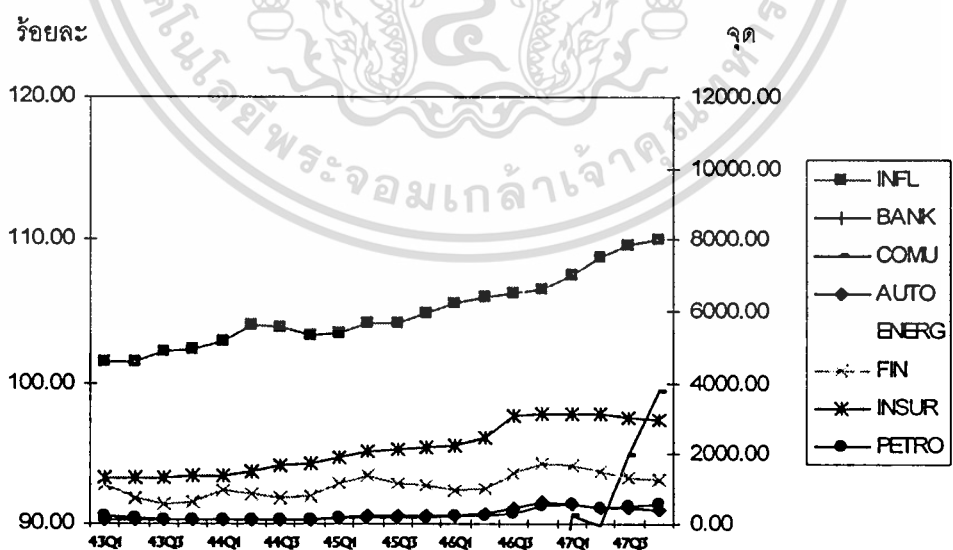

ภาพที่ 6 ปริมาณร้อยละดอกเบี้ยเงินฝากและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวด

อุตสาหกรรม 7 หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึง ไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

5. ดัชนีผู้บริโภค (INFL) มีอัตราเพิ่มขึ้นค่อนข้างคงที่ จากระดับ 101 ในปี 2543 ถึงระดับ 110 ในปี 2547 และมีทิศทางเดียวกับผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม (ภาพที่ 7)

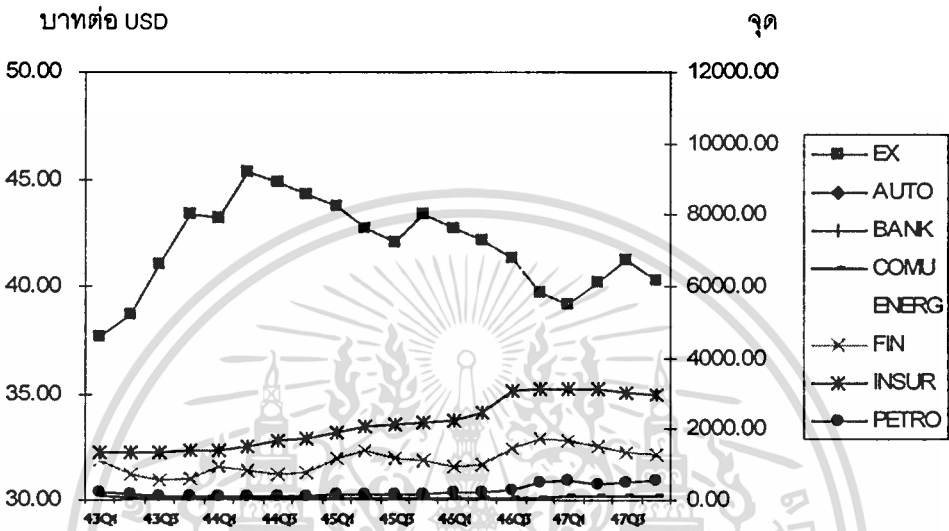
ภาพที่ 7 ดัชนีผู้บริโภคและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม 7

หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึง ไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548) งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. อัตราแลกเปลี่ยน (EX) มีการแกว่งตัวเพิ่มและลดลงเป็นช่วง ๆ อยู่ในระดับ 37 บาทต่อเหรียญสหรัฐ จนถึง 45 บาทต่อเหรียญสหรัฐ โดยมีทิศทางที่ไม่สัมพันธ์กับค่าผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม (ภาพที่ 8)

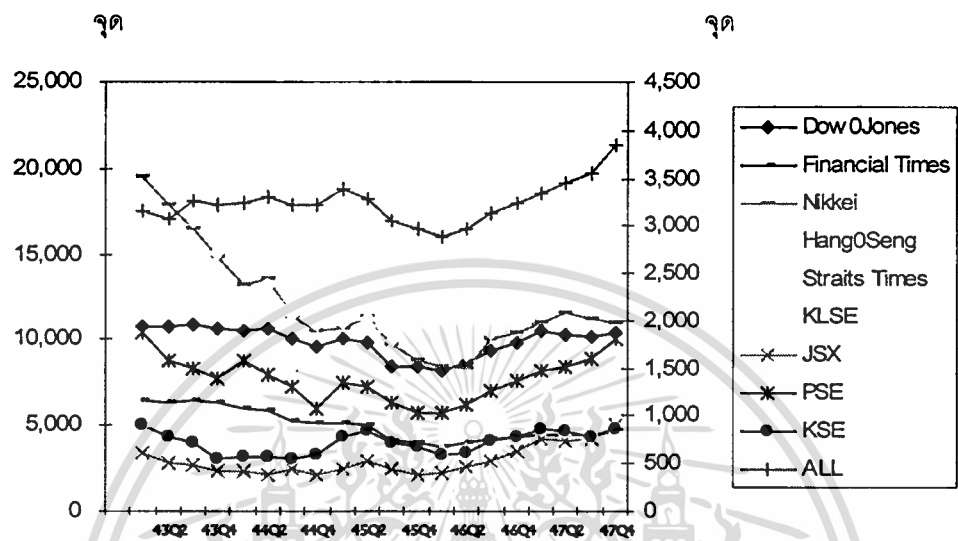
ภาพที่ 8 อัตราแลกเปลี่ยนและผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม
หมวด เริ่มไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึง ไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547
ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

แนวโน้มดัชนีต่างประเทศ 10 ดัชนี

ดัชนีหุ้นต่างประเทศทั้ง 10 ดัชนีมีการเพิ่มขึ้นและลดลงเป็นช่วงเวลา โดยจากปี 2543 ถึงปลายปี 2545 มีแนวโน้มลดลง และจากปี 2546 ถึงปลายปี 2547 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในช่วงปีแรกที่ส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลง ดัชนีหุ้นที่ลดลงน้อยหรือค่อนข้างคงที่ ได้แก่ดัชนี ดาวโจนส์ ของตลาดหุ้นนิวยอร์ก ดัชนีสเตรทโทมของตลาดหุ้นสิงคโปร์และดัชนี All Ordinaries ของตลาดหุ้นออสเตรเลีย ซึ่งจากการนำมาพล็อตกราฟพบว่าดัชนีหุ้นที่มีแนวโน้มเดียวกันแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มแรกค่าดัชนีค่อนข้างคงที่ประกอบด้วยดัชนีดาวโจนส์ ดัชนี All Ordinaries และดัชนีสเตรทโทม กลุ่มที่ 2 ค่าดัชนีมีการเปลี่ยนแปลงระดับกลาง ประกอบด้วย ดัชนี KLSE ของตลาดหุ้นมาเลเซีย ดัชนี KSE ของตลาดหุ้นเกาหลีใต้ และดัชนี JSX ของตลาดหุ้นอินโดนีเซีย กลุ่มที่ 3 ค่าดัชนีมีการเปลี่ยนแปลงมาก ได้แก่ดัชนีนิเคอิของตลาดหุ้นญี่ปุ่น ดัชนียังเส็งของตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หุ้นฮ่องกง ดัชนีไฟแนนท์เชียลไทม์ของตลาดหุ้นลอนดอนและดัชนี PSE ของตลาดหุ้นฟิลิปปินส์ (ภาพที่ 9)

ภาพที่ 9 ดัชนีหุ้นต่างประเทศ 10 ดัชนี ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2543 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2547
ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2547)

สมการการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์ของตัวกำหนดดังนี้

$$\text{Sectoral RR} = f(\text{GDP, M1, M2, INFL, IN, EX})$$

โดยที่		
Sectoral RR	แทน	ผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม
GDP	แทน	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
M1	แทน	ปริมาณเงินแบบแคบ
M2	แทน	ปริมาณเงินแบบกว้าง
INFL	แทน	ดัชนีผู้บริโภค
IN	แทน	อัตราดอกเบี้ยเงินฝากหน่วยร้อยละ
EX	แทน	อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายเพื่อวิเคราะห์หาดัชนีหุ้นต่างประเทศจำนวน 10 ดัชนีที่มีผลกระทบต่อดัชนีหลักทรัพย์แต่ละหมวดอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์ของตัวกำหนดดังนี้

Sectoral RR = f (Foreign Index)

โดยที่

Sectoral RR	แทน	ผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม
Foreign Index	แทน	ดัชนีหลักทรัพย์ต่างประเทศ (DJ, FT, NK, HS, ST, KLSE, JSX, PSE, KSE และ ALL)

การวิเคราะห์การกระจายตัวปกติของข้อมูล

เมื่อนำตัวแปรต้นและตัวแปรตามมาวิเคราะห์ค่าการกระจายของข้อมูลโดยวิธี Kolmogorov-Smirnov Testกำหนดการตั้งสมมติฐานว่าข้อมูลมีการแจกแจงไม่ปกติ เมื่อทดสอบข้อมูลแต่ละชุดแล้วค่านัยสำคัญ (Significant) ของค่าสถิติทดสอบมากกว่า 0.05 ถือเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนด นั้นหมายความว่าข้อมูลทดสอบแล้วมีค่านัยสำคัญมากกว่า 0.05 แสดงว่าข้อมูลกลุ่มนั้นมีการแจกแจงปกติ จึงเลือกข้อมูลดังกล่าวเข้าสู่การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย และการถดถอยพหุคูณต่อไป

ตารางที่ 2 ค่าทางสถิติแสดงการกระจายทางสถิติและค่านัยสำคัญของตัวแปรตามหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม ทดสอบที่ระดับความมั่นใจ 95 เปอร์เซนต์ โดยวิธี Kolmogorov-Smirnov

ตัวแปรต้น	ค่าสถิติ	ค่านัยสำคัญ
ดัชนีอุตสาหกรรม BANK	0.127	0.20
ดัชนีอุตสาหกรรม FIN	0.076	0.20
ดัชนีอุตสาหกรรม INSUR	0.181	0.08
ดัชนีอุตสาหกรรม AUTO	0.220	0.01
ดัชนีอุตสาหกรรม COMU	0.172	0.12
ดัชนีอุตสาหกรรม ENERG	0.321	0.00
ดัชนีอุตสาหกรรม PETRO	0.244	0.03

เมื่อพิจารณาจากค่านัยสำคัญที่มากกว่า 0.05 จะเลือกตัวแปร BANK FIN INSUR COMU เข้าสู่การทำการวิเคราะห์ถดถอย โดยไม่ใช้ตัวแปร AUTO ENERG และ PETRO

ตารางที่ 3 ค่าทางสถิติแสดงการกระจายทางสถิติและค่านัยสำคัญของตัวแปรต้น ตัวแปรทางเศรษฐกิจ ทดสอบที่ระดับความมั่นใจ 95 เปอร์เซนต์ โดยวิธี Kolmogorov-Smirnov

ตัวแปรตาม	ค่าสถิติ	ค่านัยสำคัญ
GDP	0.169	0.13
M1	0.148	0.20
M2	0.093	0.20
IN	0.153	0.20
INFL	0.160	0.18
EX	0.114	0.20

เมื่อพิจารณาจากค่านัยสำคัญที่มากกว่า 0.05 จะเลือกตัวแปรทั้งหมดคือ GDP M1 M2 IN INFL และ EX เข้าสู่การทำการวิเคราะห์ถดถอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 ค่าทางสถิติแสดงการกระจายทางสถิติและค่านัยสำคัญของตัวแปรต้น ดัชนี
หุ้นต่างประเทศ ทดสอบที่ระดับความมั่นใจ 95 เปอร์เซนต์ โดยวิธี Kolmogorov-Smirnov

ตัวแปรตาม	ค่าสถิติ	ค่านัยสำคัญ
DJ	0.168	0.14
FT	0.171	0.12
NK	0.255	0.001
HS	0.115	0.20
ST	0.080	0.20
KLSE	0.132	0.20
JSX	0.194	0.047
PSE	0.108	0.20
KSE	0.145	0.20
ALL	0.148	0.20

เมื่อพิจารณาจากค่านัยสำคัญที่มากกว่า 0.05 จะเลือกตัวแปร DJ FT HS ST
KLSE PSE KSE และ ALL เข้าสู่การทำการวิเคราะห์หัตถดถอย โดยตัวแปร NK และ JSX ไม่ใช้

ผลวิเคราะห์ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม

ในการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์
หมวดอุตสาหกรรม 4 หมวดคือ หมวดธนาคาร หมวดการเงิน หมวดอุตสาหกรรมการ
ประกันภัย และหมวดการสื่อสาร โดยมีปัจจัยทางเศรษฐกิจที่นำมาศึกษาคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวม
ในประเทศ ปริมาณเงินแบบแคบ ปริมาณเงินแบบกว้าง อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก อัตรา
แลกเปลี่ยน ดัชนีผู้บริโภค พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพล มีดังนี้คือ

อุตสาหกรรมธนาคาร มีตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลเพียงตัวเดียวคือ อัตรา
แลกเปลี่ยน ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ R^2 เท่ากับ 0.743 ซึ่งแสดงว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจ
มีค่าความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์ค่อนข้างสูง สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ -0.693 นั้นหมายถึงเมื่อ ราคาค่าเงินบาทเพิ่มขึ้น 1 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ผลตอบแทนของหลักทรัพย์หมวดธนาคารจะมีค่าลดลงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.693 จุดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่า t-test และค่านัยสำคัญ ของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดธนาคาร

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า t-test	ค่านัยสำคัญ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	-1.145	-0.778	0.451
ปริมาณเงินแบบแคบ	1.236	0.578	0.573
ปริมาณเงินแบบกว้าง	0.309	0.357	0.727
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	0.209	0.270	0.792
อัตราแลกเปลี่ยน	-0.693	-2.880	0.013*
ดัชนีผู้บริโภค	0.149	0.229	0.822

$R^2 = 0.743$, $SEE = 21.60$, $F = 6.261$, $Sig. \text{ of } F = 0.003$

หมายเหตุ * ค่าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อุตสาหกรรมการเงิน มีตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลคือ ปริมาณเงินแบบกว้าง อัตราแลกเปลี่ยน ดัชนีผู้บริโภค ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ R^2 เท่ากับ 0.897 ซึ่งแสดงว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีค่าความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์หมวดการเงินค่อนข้างสูง สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินแบบกว้าง เท่ากับ 1.230 นั่นคือเมื่อ ปริมาณเงินแบบกว้างเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท ผลตอบแทนหลักทรัพย์หมวดการเงินจะมีค่าเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.230 จุดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราแลกเปลี่ยน เท่ากับ -0.440 นั่นคือเมื่อค่าเงินบาทเพิ่มขึ้น 1 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ผลตอบแทนหลักทรัพย์หมวดการเงินจะมีค่าลดลงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.440 จุดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ค่าสัมประสิทธิ์ของดัชนีผู้บริโภคเท่ากับ -1.103 นั่นคือเมื่อดัชนีผู้บริโภคเพิ่มขึ้น 1 จุด ผลตอบแทนหลักทรัพย์หมวดการเงินจะมีค่าลดลงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.103 จุดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่า t-test และค่านัยสำคัญ ของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดการเงิน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า t-test	ค่านัยสำคัญ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	-0.962	-1.033	0.321
ปริมาณเงินแบบแคบ	0.695	0.513	0.617
ปริมาณเงินแบบกว้าง	1.230	2.243	0.043*
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	-0.821	-1.675	0.118
อัตราแลกเปลี่ยน	-0.440	-2.886	0.013*
ดัชนีผู้บริโภค	-1.103	-2.680	0.019*
$R^2 = 0.897$, $SEE = 132.36$, $F = 18.841$, $Sig. \text{ of } F = 0.000$			

หมายเหตุ * ค่าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อุตสาหกรรมประกันภัย มีตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลคือ อัตราแลกเปลี่ยน และ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ซึ่งสรุปได้จากค่านัยสำคัญ (ตารางที่ 7) ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์ R^2 เท่ากับ 0.985 ซึ่งแสดงว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมีค่าความสัมพันธ์กับผลตอบแทนหลักทรัพย์หมวดประกันภัยค่อนข้างสูง สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเท่ากับ -1.071 นั่นคือเมื่อ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ ผลตอบแทนหลักทรัพย์หมวดประกันภัยจะมีค่าลดลงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.071 จุดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราแลกเปลี่ยน เท่ากับ -0.255 นั่นคือเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ผลตอบแทนหลักทรัพย์หมวดประกันภัยจะมีค่าลดลงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.255 จุดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่า t-test และค่านัยสำคัญ ของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดประกันภัย

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า t-test	ค่านัยสำคัญ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	0.214	0.609	0.553
ปริมาณเงินแบบแคบ	-0.464	-0.907	0.381
ปริมาณเงินแบบกว้าง	0.163	0.788	0.445
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	-1.071	-5.782	0.000*
อัตราแลกเปลี่ยน	-0.255	-4.430	0.001*
ดัชนีผู้บริโภค	-0.049	-0.318	0.756
$R^2 = 0.985$, $SEE = 103.025$, $F = 145.214$, $Sig. \text{ of } F = 0.000$			

หมายเหตุ * ค่าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อุตสาหกรรมการสื่อสาร มีตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลคือ อัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งสรุปได้จากค่านัยสำคัญ (ตารางที่ 8) ผลการวิเคราะห์หามีค่าสัมประสิทธิ์ R^2 เท่ากับ 0.739 ซึ่งแสดงว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจมีค่าความสัมพันธ์กับผลตอบแทนหลักทรัพย์หมวดสื่อสารค่อนข้างสูงสำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ -0.566 นั่นคือเมื่อค่าเงินบาทเพิ่มขึ้น 1 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ผลตอบแทนหลักทรัพย์หมวดสื่อสารจะมีค่าลดลงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.566 จุดที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่า t-test และค่านัยสำคัญ ของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดสื่อสาร

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า t-test	ค่านัยสำคัญ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	0.209	0.141	0.890
ปริมาณเงินแบบแคบ	-0.356	-0.165	0.871
ปริมาณเงินแบบกว้าง	-0.275	-0.315	0.758
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	0.542	0.694	0.500
อัตราแลกเปลี่ยน	-0.566	-2.332	0.036*
ดัชนีผู้บริโภค	1.370	2.092	0.057
$R^2 = 0.739$, $SEE = 12.403$, $F = 6.123$, $Sig. of F = 0.003$			

หมายเหตุ * ค่าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 9 ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมแต่ละหมวด ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ และทิศทางของความสัมพันธ์

ดัชนีอุตสาหกรรม	ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพล	ค่าสัมประสิทธิ์	ทิศทางความสัมพันธ์
ดัชนีอุตสาหกรรมธนาคาร	อัตราแลกเปลี่ยน	-0.693	ตรงข้าม
ดัชนีอุตสาหกรรมการเงิน	ปริมาณเงินแบบกว้าง	1.230	เดียวกัน
	อัตราแลกเปลี่ยน	-0.440	ตรงข้าม
	ดัชนีผู้บริโภค	-1.103	ตรงข้าม
ดัชนีอุตสาหกรรมประกันภัย	อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	-1.071	ตรงข้าม
	อัตราแลกเปลี่ยน	-0.255	ตรงข้าม
ดัชนีอุตสาหกรรมสื่อสาร	อัตราแลกเปลี่ยน	-0.566	ตรงข้าม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมแต่ละหมวดแตกต่างกัน จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. อัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมทั้ง 4 หมวดอุตสาหกรรม ในทิศทางตรงข้ามกันนั่นคือ เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนมีการเปลี่ยนแปลงโดยค่าเงินบาทอ่อนตัวลง ผลตอบแทนหลักทรัพย์จะเพิ่มขึ้น เพราะการที่ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจซึ่งทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้ามีมากขึ้น แสดงว่าระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปสูงขึ้น ธุรกิจจึงต้องการระดมเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ หรืออาจเป็นผลเนื่องจากนักลงทุนชาวต่างชาติที่เมื่อเห็นค่าเงินบาทลดลง จึงมีการขนเงินเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ส่งผลให้ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์สูงขึ้น

2. ปริมาณเงินแบบกว้าง มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมการเงินเท่านั้น โดยมีทิศทางเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทน หมายถึงการที่ประชาชนมีเงินอยู่ในมือหรือเงินฝากในรูปแบบต่าง ๆ มากก็จะนำมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากขึ้น ส่งผลให้ดัชนีหลักทรัพย์มีค่าสูงขึ้นด้วย และถ้าประชาชนมีเงินในมือน้อยก็จะไม่นำมาลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ และอาจทำการขายหลักทรัพย์ที่มีอยู่ทำให้ดัชนีหลักทรัพย์มีค่าลดลง

3. อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก มีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมประกันภัยเท่านั้น และมีทิศทางตรงข้าม นั่นคือการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยขึ้นอยู่กับความต้องการถือเงินและปริมาณเงินที่หมุนเวียน ทั้งนี้ Keynes ได้แบ่งความต้องการถือเงินออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ การถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย การถือเงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน ซึ่งการถือเงินทั้ง 2 สองแบบนี้ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับรายได้ของแต่ละบุคคล ส่วนความต้องการถือเงินประเภทสุดท้าย คือ การถือเพื่อเก็งกำไร โดยถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ก็อาจจะ จูงใจให้ผู้มีเงินนำเงินมาออมมากกว่านำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ หรือหลักทรัพย์ ในทางกลับกันถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลงผู้มีเงินออมจะนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการออมเงิน

4. ดัชนีผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมการเงินเท่านั้น ในทิศทางตรงกันข้าม หมายถึงการที่ราคาสินค้าในตลาดหรือค่าครองชีพของประชาชนที่สูงขึ้น ทำให้การลงทุนในหลักทรัพย์ลดลง อาจเนื่องจากประชาชนต้องนำเงินส่วนใหญ่ไปใช้ในการใช้จ่ายประจำวันหรือลงทุนในอาชีพหลักก่อน ไม่สามารถลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้หรือต้องขายหลักทรัพย์

ปัจจัยจากดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีผลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์
หมวดอุตสาหกรรม

ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์กับดัชนีหุ้นต่างประเทศ โดยหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม 4 หมวดคือ หมวดธนาคาร หมวดการเงิน หมวดการประกันภัย และหมวดการสื่อสาร และดัชนีหุ้นต่างประเทศจำนวน 8 ดัชนีคือ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ ดัชนีไฟแนนเชียลไทม์ ดัชนีฮั่งเส็ง ดัชนีสเติร์ทไทม์ ดัชนีเคแอลเอสอี ดัชนีฟิเอสอี ดัชนีเคเอสอี และดัชนีออลลออกกีนลลี ผลการวิเคราะห์ดังนี้

หมวดธนาคาร มีดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลได้แก่ ดัชนีหุ้น Strait Times ดัชนีหุ้น PSE ดัชนีหุ้น KSE และดัชนี ALL ที่มีอิทธิพล เพราะมีค่านัยสำคัญของความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.022 0.001 0.000 และ 0.042 ตามลำดับ โดยดัชนีหุ้นที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ดัชนี KSE มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.676 รองลงมาคือดัชนี PSE มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.464 ส่วนดัชนีหุ้นอีกสองดัชนีคือดัชนี Strait Times และดัชนี ALL Ordinary นั้นมีค่าความสัมพันธ์ที่ต่ำ คือ 0.259 และ 0.211 ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่านัยสำคัญ และค่าความสัมพันธ์ R² ของดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดธนาคาร

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่านัยสำคัญ	R ²
ดัชนี Dow Jones	0.351	0.129	0.123
ดัชนี Financial Times	-0.089	0.708	0.008
ดัชนี Hang Seng	0.279	0.233	0.078
ดัชนี Strait Times	0.509	0.022*	0.259
ดัชนี KLSE	0.052	0.101	0.591
ดัชนี PSE	0.682	0.001*	0.464
ดัชนี KSE	0.822	0.000*	0.676
ดัชนี ALL	0.459	0.042*	0.211

หมายเหตุ * ค่าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุตสาหกรรมการเงิน มีดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลได้แก่ ดัชนีหุ้น Financial Times และดัชนีหุ้น KSE ที่มีอิทธิพล เพราะมีค่านัยสำคัญของความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.004 และ 0.001 ตามลำดับ โดยดัชนีหุ้นที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ดัชนี KSE มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.439 รองลงมาคือดัชนี Financial Times มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.378 (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่านัยสำคัญ และค่าความสัมพันธ์ R² ของดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดการเงิน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่านัยสำคัญ	R ²
ดัชนี Dow Jones	-0.153	0.519	0.023
ดัชนี Financial Times	-0.615	0.004*	0.378
ดัชนี Hang Seng	-0.317	0.173	0.101
ดัชนี Strait Times	-0.057	0.811	0.003
ดัชนี KLSE	0.348	0.133	0.121
ดัชนี PSE	0.102	0.667	0.010
ดัชนี KSE	0.663	0.001*	0.439
ดัชนี ALL	0.291	0.214	0.085

หมายเหตุ * ค่าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อุตสาหกรรมประกันภัย มีดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลได้แก่ ดัชนีหุ้น Financial Times ดัชนีหุ้น PSE ดัชนีหุ้น HS และดัชนีหุ้น KSE เพราะมีค่านัยสำคัญของความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.000 0.051 และ 0.049 ตามลำดับ โดยดัชนีหุ้นที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ดัชนี Financial Times มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.670 รองลงมาคือดัชนี KSE มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.198 ส่วนดัชนีหุ้นอันดับสามคือดัชนี HS นั้นมีค่าความสัมพันธ์ที่ต่ำ คือ 0.196 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่านัยสำคัญ และค่าความสัมพันธ์ R² ของดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดประกันภัย

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่านัยสำคัญ	R ²
ดัชนี Dow Jones	-0.289	0.216	0.084
ดัชนี Financial Times	-0.789	0.000*	0.620
ดัชนี Hang Seng	-0.443	0.051*	0.196
ดัชนี Strait Times	-0.204	0.388	0.042
ดัชนี KLSE	0.219	0.353	0.048
ดัชนี PSE	-0.033	0.891	0.001
ดัชนี KSE	0.443	0.049*	0.198
ดัชนี ALL	0.342	0.140	0.117

หมายเหตุ * ค่าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อุตสาหกรรมสื่อสาร มีดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลได้แก่ ดัชนีหุ้น Dow Jones ดัชนีหุ้นยังเส็ง ดัชนีหุ้นสเตรทไทม์ ดัชนีหุ้น KLSE ดัชนีหุ้น PSE ดัชนีหุ้น KSE และดัชนีหุ้น ALL Ordinary ที่มีอิทธิพล เพราะมีค่านัยสำคัญของความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.008 0.039 0.002 0.000 0.000 0.003 และ 0.000 ตามลำดับ โดยดัชนีหุ้นที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ดัชนีหุ้น PSE มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.650 รองลงมาคือดัชนี KLSE มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.585 ส่วนดัชนีหุ้นที่มีอิทธิพลลำดับที่สามคือ ดัชนีหุ้น ALL Ordinary มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.500 ส่วนดัชนีหุ้นตัวอื่น ๆ มีค่าความสัมพันธ์ที่ต่ำมาก (ตารางที่ 13)

เมื่อพิจารณาปัจจัยจากดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมที่เลือกมา พบว่าผลตอบแทนของหมวดอุตสาหกรรมธนาคารและอุตสาหกรรมการเงิน ได้รับอิทธิพลจากดัชนีหุ้นต่างประเทศ โดยหมวดอุตสาหกรรมธนาคารได้รับอิทธิพลจากดัชนีหุ้น KSE ของประเทศเกาหลีใต้ ที่ค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.676 และมีทิศทางเดียวกัน ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมการเงิน ได้รับอิทธิพลจากดัชนีหุ้น KSE เช่นเดียวกัน โดยมีค่าความสัมพันธ์ที่ไม่สูงมากนัก คือเท่ากับ 0.439 มีทิศทางความสัมพันธ์เดียวกัน

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์ ค่านัยสำคัญ และค่าความสัมพันธ์ R² ของดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีต่อผลตอบแทนที่คาดหวังหลักทรัพย์หมวดสื่อสาร

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่านัยสำคัญ	R ²
ดัชนี Dow Jones	0.579	0.008*	0.335
ดัชนี Financial Times	0.073	0.758	0.008
ดัชนี Hang Seng	0.465	0.039*	0.216
ดัชนี Strait Times	0.659	0.002*	0.434
ดัชนี KLSE	0.765	0.000*	0.585
ดัชนี PSE	0.807	0.000*	0.650
ดัชนี KSE	0.637	0.003*	0.405
ดัชนี ALL	0.711	0.000*	0.500

หมายเหตุ * ค่าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลตอบแทนที่คาดหวังหมวดอุตสาหกรรมประกันภัย มีปัจจัยที่มีอิทธิพลคือดัชนีหุ้น Financial Times ประจำตลาดหุ้นลอนดอน โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.620 ทิศทางความสัมพันธ์ตรงข้าม

ผลตอบแทนที่คาดหวังหมวดอุตสาหกรรมสื่อสาร มีดัชนีหุ้น 2 ตัวที่มีอิทธิพลคือดัชนีหุ้น PSE ประจำตลาดหุ้นฟิลิปปินส์ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.650 ทิศทางความสัมพันธ์ตรงข้าม และดัชนีหุ้น KLSE ของตลาดหุ้นมาเลเซีย มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.585 และทิศทางความสัมพันธ์เดียวกัน (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์
หมวดอุตสาหกรรมแต่ละหมวด ค่าความสัมพันธ์ และทิศทางของความสัมพันธ์

ดัชนีอุตสาหกรรม	ดัชนีหุ้นที่มีอิทธิพล	ค่าความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
ดัชนีอุตสาหกรรมธนาคาร	ดัชนีหุ้น KSE	0.676	เดียวกัน
ดัชนีอุตสาหกรรมการเงิน	ดัชนีหุ้น KSE	0.439	เดียวกัน
ดัชนีอุตสาหกรรมประกันภัย	ดัชนีหุ้น Financial Times	0.620	ตรงข้าม
ดัชนีอุตสาหกรรมสื่อสาร	ดัชนีหุ้น PSE	0.650	เดียวกัน
	ดัชนีหุ้น KLSE	0.585	เดียวกัน

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาเรื่อง "ปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคและดัชนีหุ้นต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรม" ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคกับผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน โดยวิธีวิเคราะห์ด้วยสมการการถดถอย โดยตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปริมาณเงินแบบแคบ ปริมาณเงินแบบกว้าง อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก อัตราแลกเปลี่ยนและดัชนีผู้บริโภค ส่วนดัชนีหุ้นต่างประเทศจำนวน 10 ประเทศคือ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ ดัชนีไฟแนนซ์เชียลไทม์ ดัชนีนิเคอิ ดัชนีฮั่งเส็ง ดัชนีสเติร์ทไทม์ ดัชนี KLSE ดัชนี PSE ดัชนี KSE ดัชนี JSX และดัชนี All Ordinary ผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมธนาคารหมวดอุตสาหกรรมการเงิน หมวดอุตสาหกรรมยานยนต์ หมวดอุตสาหกรรมพลังงาน หมวดอุตสาหกรรมปิโตรเคมี หมวดอุตสาหกรรมประกันภัยและหมวดอุตสาหกรรมการสื่อสาร ตัวแปรทั้งหมดนี้จะนำไปวิเคราะห์การแจกแจงปกติ (Normal Distribution) ผลการวิเคราะห์มีดังนี้ ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคทั้งหมดมีการแจกแจงปกติ ตัวแปรดัชนีหุ้นต่างประเทศมีการแจกแจงปกติจำนวน 8 ตัวแปรได้แก่ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวโจนส์ ดัชนีไฟแนนซ์เชียลไทม์ ดัชนีฮั่งเส็ง ดัชนีสเติร์ทไทม์ ดัชนี KLSE ดัชนี PSE ดัชนี KSE และดัชนี All Ordinary ตัวแปรผลตอบแทนที่คาดหวังมีการแจกแจงปกติจำนวน 4 หมวดอุตสาหกรรม คือหมวดอุตสาหกรรมธนาคาร หมวดอุตสาหกรรมการเงิน หมวดอุตสาหกรรมประกันภัยและหมวดอุตสาหกรรมการสื่อสาร

การศึกษานี้ได้ใช้วิธีหาสมการถดถอยพหุคูณในการหาความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมกับตัวแปรทางเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์พบว่าผลตอบแทนที่คาดหวังของหลักทรัพย์หมวดอุตสาหกรรมธนาคารได้รับอิทธิพลจากอัตราแลกเปลี่ยนของ ค่าเงินบาทมากที่สุด โดยมีค่าความสัมพันธ์ของสมการ (R^2) เท่ากับ 0.743 และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ -0.693 แสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์ที่ตรงข้ามกันคือเมื่ออัตราการแลกเปลี่ยนสูงขึ้นทำให้ผลตอบแทนที่คาดหวังต่ำลง

หมวดอุตสาหกรรมการเงิน ผลตอบแทนที่คาดหวังได้รับอิทธิพลจากปัจจัย ปริมาณเงินแบบกว้าง อัตราแลกเปลี่ยนและดัชนีผู้บริโภค โดยปริมาณเงินแบบกว้างและดัชนีผู้บริโภคมีอิทธิพลมากที่สุดตามลำดับ ค่าความสัมพันธ์ของสมการ (R^2) เท่ากับ 0.897 และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรปริมาณเงินแบบกว้างเท่ากับ 1.230 แสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันคือเมื่อปริมาณเงินแบบกว้างมีอยู่ในระบบสูงขึ้น ทำให้ผลตอบแทนที่คาดหวังสูงขึ้นด้วย ตัวแปรที่สองที่มีอิทธิพลคืออัตราแลกเปลี่ยน มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ -0.440 แสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์ที่ตรงข้ามกันคือเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนมีอยู่ในระบบสูงขึ้นทำให้ผลตอบแทนที่คาดหวังต่ำลง ตัวแปรสามที่มีอิทธิพลคือดัชนีผู้บริโภค ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ -1.103 แสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์ที่ตรงข้ามกันคือเมื่อดัชนีผู้บริโภคมีอยู่ในระบบสูงขึ้นทำให้ผลตอบแทนที่คาดหวังต่ำลง

ในอุตสาหกรรมประกันภัยผลตอบแทนที่คาดหวังได้รับอิทธิพลจากปัจจัย อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราแลกเปลี่ยน ค่าความสัมพันธ์ของสมการ (R^2) เท่ากับ 0.985 และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเท่ากับ -1.071 แสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันคือเมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงขึ้น ทำให้ผลตอบแทนที่คาดหวังต่ำลง ตัวแปรที่สองที่มีอิทธิพลคืออัตราแลกเปลี่ยน มีค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ -0.255 แสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์ที่ตรงข้ามกันคือเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนมีอยู่ในระบบสูงขึ้น ทำให้ผลตอบแทนที่คาดหวังต่ำลง

ในอุตสาหกรรมสื่อสาร ผลตอบแทนที่คาดหวังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอัตราแลกเปลี่ยน ค่าความสัมพันธ์ของสมการ (R^2) เท่ากับ 0.739 และค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ -0.566 แสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์ทิศทางตรงข้ามกันคือเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนสูงขึ้น ทำให้ผลตอบแทนที่คาดหวังต่ำลง

ดัชนีหุ้นที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่คาดหวังของดัชนีอุตสาหกรรมกรรมการธนาคารและอุตสาหกรรมการเงินคือ ดัชนีหุ้น KSE ของตลาดหุ้นเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์ (R^2) เท่ากับ 0.676 และ 0.439 ตามลำดับและมีทิศทางเดียวกับค่าผลตอบแทนที่คาดหวัง

อุตสาหกรรมประกันภัยนั้นมีดัชนีหุ้นไฟแนนซ์เชียวไทย ที่มีอิทธิพล มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.620 และมีทิศทางตรงกันข้าม

อุตสาหกรรมสื่อสารนั้นมีดัชนีหุ้น 2 ดัชนีที่มีอิทธิพลคือ PSE ของตลาดหุ้นฟิลิปปินส์ที่มีอิทธิพล มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.650 และมีทิศทางเดียวกันกับผลตอบแทนที่คาดหวัง และดัชนีหุ้น KLSE ของตลาดหุ้นมาเลเซีย มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.585 ในทิศทางเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษานี้อาศัยตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์ที่วัดได้ แต่การเคลื่อนไหวของระดับราคาลัทธิภัยในประเทศไทย ยังเกิดจากการที่นักลงทุนได้รับข่าวสารภายใน ทำให้เกิดการซื้อ-ขายผิดปกติ ดังนั้นระดับราคาของลัทธิภัยจึงไม่เป็นไปตามกลไกตลาด จึงน่าที่จะนำตัวแปรนี้เข้ามาเป็นตัวแปรอิสระในสมการด้วย

2. ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาผลตอบแทนที่คาดหวังจากเฉพาะหมวดอุตสาหกรรม คือหมวดธนาคาร การเงิน การประกันภัย และการสื่อสาร ซึ่งน่าจะทดสอบการวิเคราะห์ทุกหมวดอุตสาหกรรมและดูผลทดสอบว่ามีแนวโน้มอย่างไร

บรรณานุกรม

กาญจน์ กังวานพรศิริ (2534) "ทฤษฎีและนโยบายการเงิน" ในเอกสารคู่มือประกอบการสอน
ภาคพิเศษ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

วราทิพย์ อากาหยี่ (2533) "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ที่มีการเคลื่อนไหวแตกต่างกัน" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัจฉรา จิรวฒนกิจจา (2547) "การวิจัยค้นคว้าหาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบด้าน
อุตสาหกรรมและอัตราผลตอบแทนของหุ้นไทย" หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
(บริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สุวิธาน มนแพวงศานนท์ (2546) "วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS for Windows" บริษัท ซี
เอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2548 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจมหภาคของไทย, <http://www.bot.or.th>

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2548 ข้อมูลดัชนีหมวดอุตสาหกรรม, <http://www.set.co.th>

สำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2535) "พระราชบัญญัติหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ พศ. 2535 "

มณีศรี พันธุลาภ (2533) "เศรษฐศาสตร์มหภาคและภาควิเคราะห์: ทฤษฎีและนโยบาย"
สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์ Regression Analysis

ดัชนีอุตสาหกรรมธนาคาร (BANK) และตัวแปรทางเศรษฐกิจ 6 ตัวแปร

Model Summary(b)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.862(a)	0.743	0.624	21.60242

a Predictors: (Constant), M2, EXchange, Interest, Inflation, GDP, M1

b Dependent Variable: BANK

ANOVA(b)

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	17531.425	6	2921.904	6.261	.003(a)
	Residual	6066.637	13	466.664		
	Total	23598.062	19			

a Predictors: (Constant), M2, EXchange, Interest, Inflation, GDP, M1

b Dependent Variable: BANK

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
		B	Std. Error	Beta	t	Sig.
1	(Constant)	384.227	738.588		0.52	0.612
	M1	0	0.001	1.236	0.578	0.573
	EXchange	-11.54	4.007	-0.693	-2.88	0.013
	GDP	0	0	-1.145	-0.778	0.451
	Interest	10.12	37.501	0.209	0.27	0.792
	Inflation	2.028	8.858	0.149	0.229	0.822
	M2	3.16E-05	0	0.309	0.357	0.727

a Dependent Variable: BANK

ดัชนีอุตสาหกรรมการเงิน (FIN) และตัวแปรทางเศรษฐกิจ 6 ตัวแปร

Model Summary(b)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.947(a)	0.897	0.849	132.36049

a

Predictors: (Constant), M2, EXchange, Interest, Inflation, GDP, M1

b

Dependent Variable: FIN

ANOVA(b)

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	1980471.694	6	330078.616	18.841	.000(a)
	Residual	227750.893	13	17519.299		
	Total	2208222.587	19			

a

Predictors: (Constant), M2, EXchange, Interest, Inflation, GDP, M1

b

Dependent Variable: FIN

Coefficients(a)

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
		B	Std. Error	Beta	t	Sig.
1	(Constant)	15038.526	4525.413		3.323	0.005
	M1	0.002	0.004	0.695	0.513	0.617
	Exchange	-70.853	24.55	-0.44	-2.886	0.013
	GDP	-0.002	0.002	-0.962	-1.033	0.321
	Interest	-384.791	229.772	-0.821	-1.675	0.118
	Inflation	-145.48	54.274	-1.103	-2.68	0.019
	M2	0.001	0.001	1.23	2.243	0.043

a

Dependent Variable: FIN

ดัชนีอุตสาหกรรมประกันภัย (INSUR) และตัวแปรทางเศรษฐกิจ 6 ตัวแปร

Model Summary(b)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.993(a)	0.985	0.979	103.02518

a

Predictors: (Constant), M2, EXchange, Interest, Inflation, GDP, M1

b

Dependent Variable: INSUR

ANOVA(b)

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	9247987.509	6	1541331.251	145.214	.000(a)
	Residual	137984.449	13	10614.188		
	Total	9385971.958	19			

a

Predictors: (Constant), M2, EXchange, Interest, Inflation, GDP, M1

b

Dependent Variable: INSUR

Coefficients(a)

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
		B	Std. Error	Beta	t	Sig.
1	(Constant)	7538.849	3522.437		2.14	0.052
	M1	-0.003	0.003	-0.464	-0.907	0.381
	EXchange	-84.663	19.109	-0.255	-4.43	0.001
	GDP	0.001	0.002	0.214	0.609	0.553
	Interest	-1034.126	178.847	-1.071	-5.782	0
	Inflation	-13.43	42.245	-0.049	-0.318	0.756
	M2	0	0	0.163	0.788	0.445

a

Dependent Variable: INSUR

ดัชนีอุตสาหกรรมสื่อสาร (COMU) และตัวแปรทางเศรษฐกิจ 6 ตัวแปร

Model Summary(b)

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.859(a)	0.739	0.618	12.40389

a Predictors: (Constant), M2, EXchange, Interest, Inflation, GDP, M1
b Dependent Variable: COMU

ANOVA(b)

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	5651.935	6	941.989	6.123	.003(a)
	Residual	2000.134	13	153.856		
	Total	7652.07	19			

a Predictors: (Constant), M2, EXchange, Interest, Inflation, GDP, M1
Dependent Variable:
b COMU

Coefficients(a)

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
		B	Std. Error	Beta	t	Sig.
1	(Constant)	-765.164	424.1		-1.804	0.094
	M1	-6.47E-05	0	-0.356	-0.165	0.871
	EXchange	-5.365	2.301	-0.566	-2.332	0.036
	GDP	2.65E-05	0	0.209	0.141	0.890
	Interest	14.939	21.53	0.542	0.694	0.500
	Inflation	10.64	5.086	1.37	2.092	0.057
	M2	-1.60E-05	0	-0.275	-0.315	0.758

a Dependent Variable: COMU

Source : The Stock Exchange of Thailand & Reuters

DATE	Dow Jones (New York)	Financial Times (London)	Nikkei (Japan)	Hang Seng (Hong Kong)	Straits Times (Singapore)	KLSE Composite (Malaysia)	JSX Composite (Indonesia)	PSE Composite (Philippines)	KSE Composite (South Korea)	ALL Ordinaries (Australia)
43Q1	10755.64	6402.66	19490.35	16618.30	2216.07	946.44	618.95	1874.07	911.06	3149.22
43Q2	10690.36	6325.29	17842.17	15502.36	2032.05	893.24	512.82	1570.36	767.58	3074.99
43Q3	10888.51	6462.19	16481.58	16959.91	2095.41	792.17	479.36	1486.82	713.73	3263.32
43Q4	10584.33	6299.38	14830.63	15081.96	1947.29	733.44	416.73	1390.78	539.18	3224.13
44Q1	10504.88	6007.22	13238.12	14860.74	1889.61	694.81	413.77	1577.98	574.68	3230.20
44Q2	10678.41	5801.13	13499.58	13250.51	1675.22	579.08	385.58	1436.23	577.91	3294.85
44Q3	10024.83	5281.04	11277.88	11422.54	1580.07	646.47	435.58	1302.77	544.88	3226.63
44Q4	9631.68	5159.17	10477.92	10821.50	1457.59	631.15	379.38	1063.42	593.79	3219.80
45Q1	10101.29	5193.71	10606.39	10976.14	1738.43	718.99	444.52	1341.77	788.32	3380.91
45Q2	9838.80	5003.32	11322.09	11217.64	1681.14	767.38	526.18	1309.44	831.83	3285.07
45Q3	8411.28	4108.35	9723.69	9934.25	1488.03	706.67	444.29	1127.58	717.01	3051.72
45Q4	8441.51	4016.69	8705.52	9674.09	1399.66	642.21	382.06	1039.89	674.14	2966.62
46Q1	8157.22	3707.02	8436.81	9281.25	1306.21	647.96	396.82	1030.81	594.30	2884.13
46Q2	8662.63	3982.03	8279.74	9148.87	1348.13	650.43	467.80	1110.80	617.31	2963.60
46Q3	9300.56	4162.84	10044.41	10442.42	1572.84	729.81	534.66	1261.67	726.39	3131.81
46Q4	9820.64	4333.29	10410.55	12095.14	1721.57	784.14	635.38	1363.06	776.21	3237.21
47Q1	10484.21	4459.80	10960.66	13304.97	1854.99	844.00	753.48	1476.05	860.28	3346.68
47Q2	10292.76	4477.84	11541.21	12125.93	1823.12	836.81	740.80	1520.82	831.38	3441.48
47Q3	10149.76	4431.83	11206.42	12551.45	1907.43	835.24	766.08	1608.13	780.66	3553.07
47Q4	10345.12	4700.49	11001.46	13617.34	2012.49	881.66	912.61	1798.12	859.42	3848.46

Source : www.bot.or.th

DATE	AUTO	BANK	COMU	ENERG	FIN	INSUR	PETRO
43Q1	135.90	253.18	84.65	2789.42	1124.06	1372.78	236.61
43Q2	127.37	196.16	68.69	2635.52	755.79	1325.45	179.20
43Q3	114.99	147.08	55.91	2833.79	546.67	1348.38	138.87
43Q4	100.41	143.52	51.31	2741.63	619.53	1374.72	116.93
44Q1	102.88	185.92	61.64	2867.06	929.64	1429.01	119.28
44Q2	126.15	172.86	56.34	3165.15	854.43	1510.70	109.07
44Q3	127.30	147.49	53.94	3205.22	756.27	1669.02	113.47
44Q4	135.10	144.67	48.06	3047.66	800.89	1710.85	102.00
45Q1	182.61	179.97	49.06	3215.72	1184.38	1900.28	141.79
45Q2	210.45	188.72	46.85	3208.21	1392.89	2060.35	171.68
45Q3	199.80	166.16	36.43	3245.07	1179.07	2138.41	169.35
45Q4	212.29	154.46	36.40	3417.36	1139.73	2210.62	171.04
46Q1	231.07	158.46	38.04	3628.99	961.80	2270.44	203.06
46Q2	273.66	168.23	51.96	4380.72	1020.02	2484.51	229.20
46Q3	471.66	198.60	61.68	5466.26	1456.74	3067.70	303.96
46Q4	595.82	233.45	76.52	8508.07	1754.48	3142.38	513.05
47Q1	559.62	237.14	90.50	9810.01	1666.68	3150.70	549.25
47Q2	462.17	232.96	89.81	9741.45	1524.81	3127.57	469.87
47Q3	458.08	214.36	94.90	10259.00	1320.49	3047.82	516.59
47Q4	413.25	228.52	99.40	10949.91	1295.26	2998.95	550.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล : นายเกียรติคุณ แสงสอาด

วันเดือนปีเกิด : 28 มิถุนายน พ.ศ. 2519

สถานที่เกิด : จังหวัดลำปาง

ประวัติการศึกษา : วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2540

ประวัติการทำงาน : (มิถุนายน พ.ศ.2540 – ธันวาคม พ.ศ.2541)

วิศวกรไฟฟ้า บริษัท ไทยยามาฮ่ามอเตอร์ จำกัด

(มกราคม พ.ศ.2542 – ตุลาคม พ.ศ.2542)

วิศวกรซ่อมบำรุง บริษัท ไทยเอ็นเจออร์ จำกัด

(เมษายน พ.ศ.2543 – พฤษภาคม พ.ศ.2548)

หัวหน้าซ่อมบำรุง บริษัท จอห์นสันแอนด์จอห์นสัน (ประเทศไทย) จำกัด

(มิถุนายน พ.ศ.2548 – ปัจจุบัน)

ผู้จัดการแผนกวิศวกรรม บริษัท เอ็กโคแล็บ จำกัด